

K J S

King James bibeln på svenska
[3 Moseboken]

Februari 2023

Patrik Firat
www.NyaTestamentet.nu

Kapitel 1

1 Och HERREN kallade på Moses, och talade till honom ur församlingens tabernakel, sägande,
2 Tala till Israels barn, och säg till dem, Om någon man av er ska hämta ett offer åt HERREN, *då* skall ni hämta ert offer av boskapen, *ja* av hjorden, och av flocken.
3 Om hans offer *ska vara* ett brännoffer av hjorden, låt honom *då* offra en felfri hane: han skall offra det frivilligt av sig själv vid dörren till församlingens tabernakel inför HERREN.
4 Och han skall lägga sin hand på brännoffrets huvud; och det skall godtas för honom för att bringa försoning för honom.
5 Och han skall döda ungtjuren inför HERREN: och prästerna, Arons söner, skall hämta blodet, och stänka blodet runt omkring på det altaret som *finns vid* dörren till församlingens tabernakel.
6 Och han skall flå brännoffret, och stycka det i dess stycken.
7 Och prästen Arons söner skall sätta eld på altaret, och lägga i ordning veden på elden:
8 Och prästerna Arons söner, skall lägga i ordning styckena, huvudet, och fettet, ovanpå veden som *ligger* på elden som *finns* på altaret:
9 Men hans inälvor och hans ben skall han tvätta i vatten: och prästerna skall bränna allt på altaret, *till att vara* ett brännoffer, ett

eldsoffer, till en välbehaglig doft åt HERREN.

10 Och ifall hans offer *kommer* av flockarna, *nämligen*, av fåren, eller av getterna, till ett brännoffer; *då* skall han hämta en felfri hane *till* det.

11 Och han skall döda det vid sidan av altaret, norrut, inför HERREN: och prästerna, Arons söner, skall stänka hans blod runtom på altaret.

12 Och han skall stycka det i dess stycken, med hans huvud och hans fett: och prästerna skall lägga i ordning dem ovanpå veden som *ligger* över elden som *brinner* på altaret.

13 Men han skall tvätta inälvorna och benen med vatten: och prästen skall hämta alltsammans, och bränna *det* på altaret: det *är* ett brännoffer, ett eldsoffer, till en ljuvlig doft för HERREN.

14 Och ifall brännoffret till hans offer åt HERREN *kommer* av fåglar, då skall han hämta sitt offer av turturduvor, eller av unga duvor.

15 Och prästen skall hämta det till altaret, och vrida av hans huvud, och bränna *det* på altaret; och dess blod skall kramas ut vid sidan av altaret:

16 Och han skall ta ut hans kräva tillsammans med hans fjädrar, och kasta det bredvid altaret på den östra delen, vid platsen för askan:

17 Och han skall fläka upp det med dess vingar, *men* skall inte dela itu *det*: och prästerna skall bränna det på altaret, ovanpå veden som *ligger* över elden: det *är* ett brännoffer, ett

eldsoffer, till en ljuvlig doft åt HERREN.

Kapitel 2

1 Och när någon skall bära fram ett matoffer åt HERREN, skall hans offer bestå *av* fint mjöl; och han skall hälla olja på det, och lägga rökelse ovanpå:

2 Och han skall hämta det till Arons söner, prästerna: och han skall ta en handfull av det, *som är* hans, av dess mjöl, och av dess olja, med all dess rökelse; och prästen skall bränna åminnelsen av det på altaret, *till att vara* ett eldsoffer, till en ljuvlig doft åt HERREN:

3 Och återstoden av matoffret *skall vara* Arons och hans söners: *det är* ett högheligt ting bland de HERRENS offer utförda med eld.

4 Och om du ska hämta en offergåva bestående av ett matoffer bakat i ugnen, *då skall det vara* osyrade kakor av fint mjöl blandade med olja, eller osyrade tunnkakor smorda med olja.

5 Och ifall din offergåva *ska vara* ett matoffer *bakat* i en panna, skall det bestå *av* fint mjöl, *vara* osyrat, blandat med olja.

6 Du skall dela det i bitar, och hälla olja på det: *det är* ett matoffer.

7 Och ifall din offergåva *ska vara* ett matoffer *bakat* i stekpannan, skall det göras *av* fint mjöl med olja.

8 Och du skall hämta matoffret, som tillreds av dessa ting, till HERREN:

och när det har förts fram till prästen, skall han föra det till altaret. 9 Och prästen skall ta från matoffret en åminnelse därav, och skall bränna *det* på altaret: *det är* ett eldsoffer, till en ljuvlig doft åt HERREN.

10 Och det som är kvar av matoffret *skall vara* Arons och hans söners: *det är* ett högst heligt ting bland de HERRENS offer utförda med eld.

11 Inget matoffer, som ni skall hämta till HERREN, skall tillredas med surdeg: ty ni skall inte bränna någon surdeg, eller någon honung, i något *av* HERRENS offer utfört med eld.

12 Angående förstlingsfrukternas offergåva, skall ni bära fram dem åt HERREN: men de skall inte brännas på altaret till en ljuvlig doft.

13 Och varje offergåva, av ditt matoffer, skall du krydda med salt; inte heller skall du tillåta din Guds förbunds salt att saknas från ditt matoffer: med alla dina offer skall du bära fram salt.

14 Och ifall du ska bära fram ett matoffer till HERREN utav dina förstlingsfrukter, skall du bära fram till matoffer, utav dina förstlingsfrukter, grön sädesax, torkad av elden, *ja* sönderstött säd från hela ax.

15 Och du skall lägga olja på det, och lägga rökelse ovanpå: *det är* ett matoffer.

16 Och prästen skall bränna åminnelsen av det, *en del* av dess sönderstötta säd, och *en del* av dess olja, med all dess rökelse: *det är* ett

eldsoffer åt HERREN.

Kapitel 3

1 Och ifall hans offergåva *ska vara* ett offer bestående av ett fredsoffer, om han *då* bär fram *det* ifrån hjorden; vare sig *det är av* hankön eller honkön, skall han föra fram *det som är* felfritt inför HERREN.

2 Och han skall lägga sin hand på sitt offerdjurs huvud, och döda det vid dörren till församlingens tabernakel: och Arons söner, prästerna, skall stänka blodet på altaret runt omkring.

3 Och han skall bära fram ett eldsoffer åt HERREN utav fredsoffersoffret; *bestående av* fett som omsluter inälvorna, och allt det fett som *sitter* på inälvorna,

4 Och de två njurarna, och fettet som *sitter* på dem, som *är* vid länderna, och nätet över levern, med njurarna, det skall han ta bort.

5 Och Arons söner skall bränna det på altaret ovanpå brännoffret, som *ligger* på veden som *ligger* över elden: *det är* ett eldsoffer, till en ljuvlig doft åt HERREN.

6 Och ifall hans offer, som ett fredsoffersoffer åt HERREN, *ska komma* från flocken; vare sig *av* mankön eller honkön, skall han föra fram *det som är* felfritt.

7 Om han för fram ett lamm som sitt offer, då skall han föra fram *det* inför HERREN.

8 Och han skall lägga sin hand på

sitt offerdjurs huvud, och döda *det* framför församlingens tabernakel: och Arons söner skall stänka dess blod på altaret runt omkring.

9 Och han skall bära fram ett eldsoffer åt HERREN utav fredsoffersoffret; dess fett, *och* hela rumpan, det skall han ta av tvärt invid ryggraden; och det fett som omsluter inälvorna, och allt det fett som *sitter* på inälvorna,

10 Och de två njurarna, och fettet som *sitter* på dem, som *är* invid länderna, och nätet över levern, med njurarna, det skall han ta bort.

11 Och prästen skall bränna *det* på altaret: *det är* eldsoffersmaten åt HERREN.

12 Och ifall hans offer *ska vara* en get, då skall han föra fram *den* inför HERREN.

13 Och han skall lägga sin hand på dess huvud, och döda *den* framför församlingens tabernakel: och Arons söner skall stänka dess blod på altaret runt omkring.

14 Och han skall bära fram sitt offer därav, *ja* ett eldsoffer åt HERREN; fett som omsluter inälvorna, och allt det fett som *sitter* på inälvorna,

15 Och de två njurarna, och fettet som *sitter* på dem, som *finns* invid länderna, och nätet över levern, med njurarna, det skall han ta bort.

16 Och prästen skall bränna *den* på altaret: *det är* eldsoffersmaten till en ljuvlig doft: allt fett *är* HERRENS.

17 *Det skall vara* en evinnerlig stadga för era generationer överallt i alla era boningar, att ni varken ska

äta fett eller blod.

Kapitel 4

1 Och HERREN talade till Moses, sägande,

2 Tala till Israels barn, sägande, Ifall en själ i okunskap skall synda emot något av de HERRENS bud

gällande ting som inte borde göras, och skall göra emot något av dem:

3 Om prästen som är smord ska synda enligt folkets synd; låt honom då hämta för sin synd, som han har syndat, en felfri ungtjur åt HERREN till ett syndoffer.

4 Och han skall hämta tjuren till dörren till församlingens tabernakel inför HERREN; och skall lägga sin hand på tjurens huvud, och döda tjuren inför HERREN.

5 Och den prästen som är smord skall ta av tjurens blod, och hämta det till församlingens tabernakel:

6 Och prästen skall doppa sitt finger i blodet, och stänka av blodet sju gånger inför HERREN, framför helgedomens förlåt.

7 Och prästen skall stryka *en del* av blodet på hornen på det altare med ljuvlig rökelse inför HERREN, vilket *står* i församlingens tabernakel; och skall hälla ut allt blod från tjuren på brännofferaltarets botten, vilket *står vid* dörren till församlingens tabernakel.

8 Och han skall avlägsna från det allt tjurens fett till syndoffret; det fett som omsluter inälvorna, och allt det

fett som *sitter* på inälvorna,

9 Och de två njurarna, och fett som *sitter* på dem, som *finns* invid

länderna, och nätet över levern, med njurarna, det skall han ta bort,

10 Såsom det togs bort från fredsofferoffrets tjur: och prästen skall bränna dem på

brännofferaltaret.

11 Och tjurens hud, och allt hans kött, med hans huvud, och med hans ben, och hans inälvor, och hans avföring,

12 Ja hela tjuren skall han föra ut utanför lägret till en ren plats, där askan slås ut, och bränna honom på veden med eld: där askan slås ut skall han brännas.

13 Och om hela Israels församling ska synda i okunskap, och tinget ska vara dolt från folksamlingens ögon, och de ska ha gjort *något emot* något av HERRENS bud *beträffande ting* som inte skulle göras, och är skyldiga;

14 När *då* synden, som de har syndat emot det, blir känd, då skall församlingen föra fram en ungtjur för synden, och hämta honom inför församlingens tabernakel.

15 Och de äldste i församlingen skall lägga sina händer på tjurens huvud inför HERREN: och tjuren skall dödas inför HERREN.

16 Och den prästen som är smord skall hämta av tjurens blod till församlingens tabernakel:

17 Och prästen skall doppa sitt finger *i somligt* av blodet, och stänka *det* sju gånger inför HERREN, *ja*

framför förlåten.

18 Och han skall stryka *somligt* av blodet på det altarets horn som *står* inför HERREN, *det* som *står* i församlingens tabernakel, och skall hälla ut allt blodet på brännofferaltarets botten, som *står* vid dörren till församlingens tabernakel.

19 Och han skall ta allt hans fett från honom, och bränna *det* på altaret.

20 Och han skall göra med tjuren såsom han gjorde med tjuren *som var* till ett syndoffer, så skall han *också* göra med denna: och prästen skall bringa försoning för dem, och det skall förlåtas dem.

21 Och han skall föra ut tjuren utanför lägret, och bränna honom såsom han brände den första tjuren: *det är* ett syndoffer åt församlingen.

22 När en styresman har syndat, och gjort *något* i okunskap *emot* något av HERRENS, sin Guds, bud *angående ting* som inte skulle göras, och är skyldig;

23 Eller, ifall hans synd, vari han har syndat, kommer till hans kännedom; *då* skall han hämta sitt offer, en killing av getterna, en felfri hane:

24 Och han skall lägga sin hand på getens huvud, och döda den på den plats där de dödar brännoffret inför HERREN: *det är* ett syndoffer.

25 Och prästen skall ta av syndoffrets blod med sitt finger, och stryka *det* på brännofferaltarets horn, och skall hälla ut hans blod vid foten av brännofferaltaret.

26 Och han skall bränna allt hans fett

på altaret, såsom *med* fettet av fredsoffersoffret: och prästen skall bringa försoning för honom gällande hans synd, och den skall förlåtas honom.

27 Och ifall någon en av det meniga folket ska synda i okunskap, medan han gör *något emot* något av HERRENS bud *i fråga om ting* som inte borde göras, och är skyldig;

28 Eller, ifall hans synd, som han har syndat, kommer till hans kännedom: *då* skall han hämta sitt offer, en killing av getterna, en felfri hona, för sin synd som han har syndat.

29 Och han skall lägga sin hand på syndoffrets huvud, och döda syndoffret på platsen för brännoffret.

30 Och prästen skall ta av dess blod med sitt finger, och stryka *det* på brännofferaltarets horn, och skall hälla ut allt dess blod på altarets botten.

31 Och han skall ta bort allt dess fett, såsom fettet tas bort ifrån fredsoffersoffret; och prästen skall bränna *det* på altaret till en ljuvlig doft åt HERREN; och prästen skall bringa försoning för honom, och det skall förlåtas honom.

32 Och ifall han ska hämta ett lamm till ett syndoffer, skall han hämta en felfri hona *till* det.

33 Och han skall lägga sin hand på syndoffrets huvud, och döda det till ett syndoffer på den plats där de dödar brännoffret.

34 Och prästen skall ta av syndoffrets blod med sitt finger, och stryka *det* på brännofferaltarets horn,

och skall hälla ut allt dess blod på altarets botten:

35 Och han skall ta bort allt dess fett, såsom lammets fett tas bort från fredsofferoffret; och prästen skall bränna dem på altaret, såsom med eldsoffren åt HERREN: och prästen skall bringa försoning för hans synd som han har gjort, och den skall bli honom förlåten.

Kapitel 5

1 Och ifall en själ ska synda, och ska höra svärandets röst, och *är* ett vittne, antingen han har sett *det* eller vetat *om det*; om han *då* inte ska yppa *det*, då skall han bära på sin missgärning.

2 Eller, ifall en själ ska vidröra något orent ting, vare sig *det är* den döda kroppen av ett orent djur, eller den döda kroppen av ett orent boskapsdjur, eller den döda kroppen av orena krälände ting, och *om det nu* ska vara dolt från honom; skall han *ändock* också vara oren, och skyldig.

3 Eller, ifall han ska vidröra en människas orenhet, vadhelst för orenhet *det än må vara* som en man skall *kunna* besudlas med, och det ska vara dolt från honom; när han får kännedom *om det*, då skall han vara skyldig.

4 Eller, ifall en själ ska svära, uttalande med *sina* läppar att göra det onda, eller att göra gott, vadhelst *det må vara* som en man skall uttala

med en ed, och det ska vara dolt från honom; när han får kännedom *om det*, då skall han vara skyldig i ett av dessa *ting*.

5 Och det skall ske, när han skall vara skyldig i ett av dessa *ting*, att han skall bekänna att han har syndat i det *tinget*:

6 Och han skall hämta sitt överträdelseoffer till HERREN för sin synd som han har syndat, en hona från hjorden, ett lamm eller en killing av getterna, till ett syndoffer; och prästen skall bringa försoning för honom beträffande hans synd.

7 Och om han inte förmår att hämta ett lamm, då skall han hämta för sin överträdelse, vilken han har begått, två turturduvor, eller två unga duvor, till HERREN; en till ett syndoffer, och den andra till ett brännoffer.

8 Och han skall hämta dem till prästen, som först skall bära fram *den* som *är* till syndoffret, och vrida av hans huvud från hans nacke, men skall inte avskilja *det*:

9 Och han skall stänka av syndoffrets blod på altarets sida; och resten av blodet skall pressas ut på altarets botten: *det är* ett syndoffer.

10 Och han skall offra den andra *som* ett brännoffer, på föreskrivet vis: och prästen skall bringa försoning för honom, för hans synd som han har syndat, och det skall förlåtas honom.

11 Men ifall han inte förmår att hämta två turturduvor, eller två unga duvor, då skall han som syndade hämta som sitt offer en tiondels efah

av fint mjöl till ett syndoffer; han skall inte lägga någon olja på det, inte heller skall han lägga *någon* rökelse på det: ty det *är* ett syndoffer.

12 Sedan skall han hämta det till prästen, och prästen skall ta en handfull av det, *som är* hans, *ja* en åminnelse av det, och bränna *det* på altaret, såsom med eldsoffren åt HERREN: det *är* ett syndoffer.

13 Och prästen skall bringa försoning för honom beträffande hans synd som han har syndat i ett av dessa *ting*, och det skall bli honom förlåtet: och *återstoden* skall vara prästens, som ett matoffer.

14 Och HERREN talade till Moses, sägande,

15 Om en själ ska begå en överträdelse, och ska synda i okunskap, i *fråga om* HERRENS heliga ting; då skall han, för sin överträdelse, hämta till HERREN en felfri bagge ifrån hjordarna, med din värdering i siklar silver, enligt helgedomens sikel, till ett överträdelseoffer:

16 Och han skall gottgöra för den skada som han har gjort i det heliga tinget, och skall lägga till en femtedel till det, och ge det till prästen: och prästen skall bringa försoning för honom med överträdelseoffrets bagge, och det skall förlåtas honom.

17 Och om en själ ska synda, och begå något av dessa ting som är förbjudna att göra enligt HERRENS bud; även om han inte visste *om det*,

är han ändå skyldig, och skall bära sin missgärning.

18 Och han skall till prästen hämta en felfri bagge ur hjorden, med din värdering, till ett överträdelseoffer: och prästen skall bringa försoning för honom angående hans okunskap vari han felade och inte visste *om det*, och det skall förlåtas honom.

19 Det *är* ett överträdelseoffer: han har definitivt överträtt mot HERREN.

Kapitel 6

1 Och HERREN talade till Moses, sägande,

2 Ifall en själ ska synda, och ska begå en överträdelse mot HERREN, och ska ljuga för sin nästa i *fråga om* det som överlämnades åt honom att förvara, eller i gemenskap, eller i ett ting borttaget med våld, eller har bedragit sin nästa;

3 Eller har funnit det som var borttappat, och ljuger om det, och svär falskt; i något, *och vadhelst*, av alla dessa *ting* som en man gör, syndande i dem:

4 Det skall då ske, eftersom han har syndat, och är skyldig, att han skall återställa det som han tog bort med våld, eller det ting som han har skaffat sig genom bedrägeri, eller det som överlämnades honom att förvara, eller det borttappade tinget som han hittade,

5 Eller allt det, *vadhelst det må vara*, om vilket han har svurit falskt; ja

han skall återställa det till dess fulla belopp, och skall lägga till ytterligare en femtedel till det, *och* ge det åt honom vilken det tillhör, på sitt överträdelseoffers dag.

6 Och han skall hämta sitt överträdelseoffer till HERREN, en felfri bagge ur hjorden, med din värdering, till ett överträdelseoffer, till prästen:

7 Och prästen skall bringa försoning för honom inför HERREN: och det skall förlåtas honom, för vadhelst av allt som han har gjort beträffande att överträda i det.

8 Och HERREN talade till Moses, sägande,

9 Befall Aron och hans söner, sägande, Detta *är* brännoffrets lag: Detta *är* brännoffret, med anledning av eldningen på altaret hela natten *lång* intill morgonen, och altarets eld skall *hållas* brinnande på det.

10 Och prästen skall klä på sig sin linneklädnad, och han skall klä på sina linnebyxor över sitt kött, och ta upp askan efter brännoffret som elden har förtärt på altaret, och han skall lägga den bredvid altaret.

11 Och han skall klä av sig sina kläder, och klä på sig andra kläder, och föra ut askan utanför lägret till en ren plats.

12 Och elden på altaret skall *hållas* brinnande på det; den skall inte släckas: och prästen skall elda *ny* ved på det varje morgon, och lägga i ordning brännoffret på det; och han skall bränna fredsoffrens fett på det.

13 Elden skall ständigt brinna på

altaret; den skall aldrig slockna.

14 Och detta *är* lagen om matoffret: Arons söner skall bära fram det inför HERREN, framför altaret.

15 Och han skall ta en handfull av det, *som är* hans, av matoffrets mjöl, och av dess olja, och all den rökelse som *är* på matoffret, och skall bränna *det* på altaret *till* en ljuvlig doft, *ja* åminnelsen av det, åt HERREN.

16 Och resten av det skall Aron och hans söner äta: med osyrat bröd skall det ätas på den heliga platsen; på församlingens tabernakels gård skall de äta det.

17 Det skall inte bakas med surdeg. Jag har gett det *åt dem till* deras del av mina eldsoffer; det *är* högheligt, liksom syndoffret, och liksom överträdelseoffret.

18 Alla *av* mankön bland Arons barn skall äta av det. *Det skall vara* en stadga för evigt i era generationer beträffande HERRENS eldsoffer: var och en som vidrör dem skall vara helig.

19 Och HERREN talade till Moses, sägande,

20 Detta är Arons och hans söners offer, som de skall bära fram åt HERREN på den dag då han, *prästen*, blir smord; en tiondels efah fint mjöl till ett oupphörligt matoffer, hälften av det på morgonen, och hälften av det på kvällen.

21 Det skall tillredas på en plåt med olja; *och när det är* bakat, skall du hämta in det: *och* matoffrets bakade

bitar skall du *sedan* bära fram *till* en ljuvlig doft åt HERREN.

22 Och den präst av hans söner som blir smord i hans ställe skall offra det: *det är* en stadga för evigt åt HERREN; det skall brännas upp fullständigt.

23 Ty varje matoffer åt prästen skall brännas upp fullständigt: det skall inte ätas.

24 Och HERREN talade till Moses, sägande,

25 Tala till Aron och till hans söner, sägande, Följande *är* syndoffrets lag: På den plats där brännoffret dödas skall *också* syndoffret dödas inför HERREN: det *är* högheligt.

26 Den prästen som offrar det för synd skall *också* äta det: på den heliga platsen skall det ätas, på gården till församlingens tabernakel.

27 Vadhelst som skall vidröra dess kött skall vara heligt: och när det har stänkts på någon klädnad av dess blod, skall du tvätta det som blev stänkt på på den heliga platsen.

28 Men det lerkärl som det har kokats i skall slås sönder: och ifall det har kokats i ett kärl av mässing, skall det både skuras, och sköljas med vatten.

29 Alla *av* mankön bland prästerna skall äta av det: det *är* högheligt.

30 Och inget syndoffer, varav *något* av *dess* blod hämtas in till församlingens tabernakel till att försona *med* på den heliga *platsen*, skall ätas: det skall brännas upp i elden.

Kapitel 7

1 Likaså *är* detta överträdelseoffrets lag: det *är* högheligt.

2 På den plats där de dödar brännoffret skall de döda överträdelseoffret: och dess blod skall han stänka runt omkring på altaret.

3 Och han skall bära fram av det allt dess fett; rumpan, och det fett som omsluter inälvorna,

4 Och de två njurarna, och fettet som *sitter* på dem, som *finns* invid länderna, och nätet *som är* över levern, tillsammans med njurarna, det skall han ta bort:

5 Och prästen skall bränna dem på altaret *till* ett eldsoffer åt HERREN: det *är* ett överträdelseoffer.

6 Var och en *av* mankön bland prästerna skall äta därav: det skall ätas på den heliga platsen: det *är* högheligt.

7 Såsom syndoffret *är*, likaså *är* *också* överträdelseoffret: det *är* en *och samma* lag för dem: den prästen som bringar försoning därmed skall få *det*.

8 Och den präst som bär fram någon mans brännoffer, *ja* den prästen skall få åt sig själv huden av det brännoffer som han har burit fram.

9 Och allt matoffer som är bakat i ugnen, och allt som är tillrett i stekpannan, och på plåten, skall vara den prästens som bär fram det.

10 Och vart och ett matoffer, blandat med olja, och torrt, skall alla Arons

söner få, den ene *lika mycket* som den andre.

11 Och detta *är* fredsofferoffrets lag, som han skall bära fram åt HERREN.

12 Om han ska bära fram det till en tacksägelse, då skall han bära fram tacksägelseoffret tillsammans med osyrade kakor blandade med olja, och osyrade tunnkakor smorda med olja, utav fint mjöl, frästa.

13 Förutom kakorna, skall han bära fram *för* sitt offer syrat bröd, tillsammans med tacksägelseoffret som hör till hans fredsoffer.

14 Och av det skall han bära fram en *kaka av varje slag* ifrån hela offergåvan *till* ett hävoffer åt HERREN, *och* det skall tillhöra den prästen som stänker fredsoffrens blod.

15 Och köttet av hans fredsoffers offer, till tacksägelse, skall ätas samma dag som det bärs fram; han skall inte lämna kvar något av det till morgonen.

16 Men ifall offret han bär fram *ska vara* ett löftesoffer, eller ett frivilligt offer, skall det ätas samma dag som han bär fram sitt offer: och nästa dag skall också resten av det ätas upp:

17 Men på tredje dagen skall återstoden av offerköttet brännas upp med eld.

18 Och ifall *något* av offerköttet, som hör till hans fredsoffer, överhuvudtaget ska ätas på den tredje dagen, skall det inte godtas, inte heller skall det tillräknas honom som bär fram det: *utan* det skall vara

en styggelse, och den själ som äter av det skall bära på sin missgärning.

19 Och det kött som kommer vid något orent *ting* skall inte ätas; det skall brännas upp med eld: och gällande köttet *i övrigt*, skall alla som är rena äta därav.

20 Men den själ som äter *av* offerköttet tillhörande fredsoffren, som *hör* till HERREN, havande sin orenhet på sig, ja den själen skall huggas av från hans folk.

21 Därtill, den själ som skall vidröra något orent *ting*, *såsom* människans orenhet, eller *något* orent djur, eller något vederstyggligt orent *ting*, och ska äta av offerköttet tillhörande fredsoffren, som *hör* till HERREN, ja den själen skall huggas av från hans folk.

22 Och HERREN talade till Moses, sägande,

23 Tala till Israels barn, sägande, Ni skall inte äta något slags fett, *vare sig* av oxe, eller av får, eller av get.

24 Och fettet av det djur som har självdött, och fettet av det som är ihjälrivet av *vilda* djur, må användas för vilket annat bruk som helst: men ni skall på intet vis äta av det.

25 Ty vem än som äter fettet av djuret, av vilket man bär fram eldsoffer åt HERREN, ja den själ som äter *det* skall huggas av från hans folk.

26 Därtill skall ni inte äta något slags blod, *vare sig det kommer* av fågel eller av djur, *nej*, inte i någon av era boningar.

27 Vadhelst för själ som äter något

slags blod, ja den själen skall huggas av från hans folk.

28 Och HERREN talade till Moses, sägande,

29 Tala till Israels barn, sägande, Han som bär fram offret som hör till hans fredsoffer åt HERREN, skall hämta sin offergåva åt HERREN utav offret som hör till hans fredsoffer.

30 Hans egna händer skall hämta HERRENS eldsoffer, fettet med bringan, det skall han hämta, att bringan må viftas *som* ett viftoffer inför HERREN.

31 Och prästen skall bränna fettet på altaret: men bringan skall vara Arons och hans söners.

32 Och den högra bogen skall ni ge åt prästen *till* ett hävoffer, utav offren som hör till era fredsoffer.

33 Han ibland Arons söner, som bär fram fredsoffrens blod, och fettet, skall få den högra bogen som *sin* del.

34 Ty viftbringan och hävbogen har jag tagit av Israels barn ifrån deras fredsoffers offer, och har gett dem åt prästen Aron och åt hans söner genom en stadga, för evigt, ifrån Israels barn.

35 Detta *är andelen* av Arons smörjelse, och av hans söners smörjelse, ifrån HERRENS eldsoffer, på den dag *när* han förde fram dem till att tjäna HERREN i prästämbetet;

36 Som HERREN befallde att bli givet dem av Israels barn, på den dag då han smorde dem, *genom* en stadga för evigt alltigenom deras

generationer.

37 Detta *är* lagen om brännoffret, matoffret, och syndoffret, och överträdelseoffret, och vigungarna, och det offer som hör till fredsoffren;

38 Som HERREN befallde Moses på Sinai berg, på den dag då han befallde Israels barn att bära fram sina offergåvor åt HERREN, i Sinais ödemark.

Kapitel 8

1 Och HERREN talade till Moses, sägande,

2 Tag Aron och hans söner med honom, och kläderna, och smörjelseoljan, och en tjur till syndoffret, och två baggar, och en korg med osyrat bröd;

3 Och samla du ihop hela församlingen till församlingens tabernakels dörr.

4 Och Moses gjorde som HERREN befallde honom; och församlingen samlades ihop till församlingens tabernakels dörr.

5 Och Moses sade till församlingen, Detta *är* det ting som HERREN har befallt *skulle* göras.

6 Och Moses hämtade Aron och hans söner, och tvättade dem med vatten.

7 Och han satte på honom livklädnaden, och omgjordade honom med gördeln, och klädde på honom kåpan, och satte på honom efoden, och han omgjordade honom

med efodens märkliga gördel, och band *den så* till honom med den.

8 Och han satte på honom bröstskölden: han satte också in Urim och Thummim i bröstskölden. 9 Och han satte huvudbonaden på hans huvud; *och* på huvudbonaden, *ja* framtill på den, satte han också den gyllene plåten, den heliga kronan; såsom HERREN befallde Moses.

10 Och Moses tog smörjelseoljan, och smorde tabernaklet och allt som *var* i det, och helgade dem.

11 Och han stänkte av den på altaret sju gånger, och smorde altaret och alla dess föremål, både tvättkaret och dess fot, för att helga dem.

12 Och han göt av smörjelseoljan på Arons huvud, och smorde honom, för att helga honom.

13 Och Moses hämtade Arons söner, och satte livklädnader på dem, och omgjordade dem med gördlar, och satte huvudbonader på dem; såsom HERREN befallde Moses.

14 Och han hämtade tjuren till syndoffret: och Aron och hans söner lade sina händer på tjurens huvud *som var* till syndoffret.

15 Och han dödade *den*; och Moses tog blodet, och strök *det* på altarets horn runt omkring med sitt finger, och renade altaret, och utgöt blodet på altarets botten, och helgade det, till att bringa försoning på det.

16 Och han tog allt fett som *satt* på inälvorna, och nätet *över* levern, och de två njurarna, och deras fett, och Moses brände *det* på altaret.

17 Men tjuren, och hans hud, hans kött, och hans avföring, brände han upp i eld utanför lägret; såsom HERREN befallde Moses.

18 Och han hämtade baggen till brännoffret: och Aron och hans söner lade sina händer på baggens huvud.

19 Och han dödade *den*; och Moses stänkte blodet på altaret runt omkring.

20 Och han styckade baggen i *dess* stycken; och Moses brände huvudet, och styckena, och fettet.

21 Och han tvättade inälvorna och benen i vatten; och Moses brände hela baggen på altaret: det *var* ett brännoffer till en ljuvlig doft, *och* ett eldsoffer åt HERREN; såsom HERREN befallde Moses.

22 Och han hämtade den andra baggen, vigningsbaggen: och Aron och hans söner lade sina händer på baggens huvud.

23 Och han dödade *den*; och Moses tog av *dess* blod, och strök *det* på Arons högra örsnibb, och på hans högra hands tumme, och på hans högra fots stortå.

24 Och han hämtade Arons söner, och Moses strök av blodet på deras högra örsnibb, och på deras högra händers tummar, och på deras högra fötters stortår: och Moses stänkte blodet på altaret runt omkring.

25 Och han tog fettet, och rumpan, och allt det fett som *satt* på inälvorna, och nätet *över* levern, och de två njurarna, och deras fett, och den högra bogen:

26 Och ur korgen med osyrat bröd, som *var* inför HERREN, tog han en osyrad kaka, och en kaka oljat bröd, och en tunn kaka, och lade *dem* på fettet, och på den högra bogen:

27 Och han lade allt i Arons händer, och i hans söners händer, och viftade *dem som* ett viftoffer inför HERREN.

28 Och Moses tog *dem* ifrån deras händer, och brände *dem* på altaret ovanpå brännoffret: de *var* vigningsoffer till en ljuvlig doft: det *är* ett eldoffer åt HERREN.

29 Och Moses tog bringan, och viftade *den som* ett viftoffer inför HERREN: *ty* av vigningsbaggen *var* den Moses del; såsom HERREN befalld Moses.

30 Och Moses tog av smörjelseoljan, och av blodet som *var* på altaret, och stänkte *det* på Aron, *och* på hans kläder, och på hans söner, och på hans söners kläder med honom; och helgade Aron, *och* hans kläder, och hans söner, och hans söners kläder med honom.

31 Och Moses sade till Aron och till hans söner, Koka köttet *vid* dörren till församlingens tabernakel: och ät det där med brödet som *är* i vigningskorgen, såsom jag befalld, sägande, Aron och hans söner skall äta det.

32 Och det som blir över av köttet och av brödet skall ni bränna upp i eld.

33 Och ni skall inte gå ut ur församlingens tabernakels dörr *på* sju dagar, förrän era vigningsdagar

ska vara till ända: *ty i* sju dagar skall han viga er.

34 Såsom han har gjort denna dag, *så* har HERREN befallt *er* att göra, för att bringa försoning för er.

35 Därför skall ni stanna vid församlingens tabernakels dörr, dag och natt, *under* sju dagar, och vakta på HERRENS befallning, att ni inte ska dö: *ty så* har jag blivit befalld.

36 Så Aron och hans söner gjorde alla ting som HERREN befalld genom Moses hand.

Kapitel 9

1 Och det inträffade på den åttonde dagen, *att* Moses kallade Aron och hans söner, och Israels äldste;

2 Och han sade till Aron, Tag dig en ung kalv till ett syndoffer, och en bagge till ett brännoffer, felfria, och bär fram *dem* inför HERREN.

3 Och till Israels barn skall du tala, sägande, Tag ni en killing av getterna till ett syndoffer; och en kalv och ett lamm, *båda* årsgamla, felfria, till ett brännoffer;

4 Också en tjur och en bagge till fredsoffer, till att offra inför HERREN; och ett matoffer blandat med olja: *ty i* dag kommer HERREN visa sig för er.

5 Och de hämtade *det* som Moses befalld inför församlingens tabernakel: och hela församlingen närmade sig och stod inför HERREN.

6 Och Moses sade, Detta *är* det ting

som HERREN befalldes att ni skulle göra: och HERRENS härlighet skall visa sig för er.

7 Och Moses sade till Aron, Gå till altaret, och offra ditt syndoffer, och ditt brännoffer, och bringa försoning för dig själv, och för folket: och offra folkets offer, och bringa försoning för dem; såsom HERREN befalldes.

8 Aron gick därför till altaret, och dödade syndofferskalven, som *var* åt honom själv.

9 Och Arons söner hämtade blodet till honom: och han doppade sitt finger i blodet, och strök *det* på altarets horn, och göt ut blodet på altarets botten:

10 Men fettet, och njurarna, och nätet över levern från syndoffret, brände han på altaret; såsom HERREN befalldes Moses.

11 Och köttet och huden brände han upp i eld utanför lägret.

12 Och han dödade brännoffret; och Arons söner förde fram blodet till honom, som han stänkte runt omkring på altaret.

13 Och de förde fram brännoffret till honom, med dess stycken, och huvudet: och han brände *dem* på altaret.

14 Och han tvättade inälvorna och benen, och brände *dem* ovanpå brännoffret på altaret.

15 Och han hämtade folkets offer, och tog geten, som *var* syndoffret för folket, och dödade den, och offrade den för synd, såsom *med* det första.

16 Och han hämtade brännoffret,

och offrade det på föreskrivet vis.

17 Och han hämtade matoffret, och tog en handfull av det, och brände *det* på altaret, fränsett morgonens brännoffer.

18 Han dödade också tjuren och baggen *till* ett fredsoffersoffer, som *var* för folket: och Arons söner förde fram blodet till honom, vilket han stänkte på altaret runt omkring.

19 Och tjurens och baggens fett, rumpan, och det som omsluter *inälvorna*, och njurarna, och nätet över levern:

20 Och de lade fettet på bringorna, och han brände fettet på altaret:

21 Och bringorna och den högra bogen viftade Aron *som* ett viftoffer inför HERREN; såsom Moses befalldes.

22 Och Aron lyfte upp sin hand mot folket, och välsignade dem, och kom ner från att offra syndoffret, och brännoffret, och fredsoffren.

23 Och Moses och Aron gick in till församlingens tabernakel, och kom ut, och välsignade folket: och HERRENS härlighet visade sig för allt folket.

24 Och det kom ut en eld ifrån HERREN, och förtärde brännoffret och fettet på altaret: när allt folket såg *detta*, ropade de, och föll ner på sina ansikten.

Kapitel 10

1 Och Nadab och Abihu, Arons söner, tog vardera sitt rökelsekar,

och lade eld i dem, och lade rökelse ovanpå, och bar fram främmande eld inför HERREN, som han inte befallde dem.

2 Och det gick ut eld från HERREN, och slukade dem, och de dog inför HERREN.

3 Sedan sade Moses till Aron, Detta *är det* som HERREN talade, sägande, Jag skall helgas i dem som närmar sig mig, och inför allt folket kommer jag förhärligas. Och Aron teg.

4 Och Moses kallade Mishael och Elzafan, Uzziels, Arons farbrors, söner, och sade till dem, Närma er, bär *iväg* era bröder ifrån helgedomen, ut ur lägret.

5 Så de närmade sig, och bar dem i deras livklädnader ut ur lägret; såsom Moses hade sagt.

6 Och Moses sade till Aron, och till Eleazar och till Ithamar, hans söner, Blotta inte era huvuden, slit inte heller sönder era kläder; att ni inte ska dö, och att inte vrede ska komma över allt folket: men låt era bröder, hela Israels hus, begråta den brand som HERREN har upptänt.

7 Och ni skall inte gå ut från församlingens tabernakels dörr, att ni inte ska dö: ty HERRENS smörjelseolja *är* på er. Och de gjorde enligt Moses ord.

8 Och HERREN talade till Aron, sägande,

9 Drink inte vin eller stark dryck, *varken* du, eller dina söner med dig, när ni ska gå in till församlingens tabernakel, att ni inte ska dö: *det*

skall vara en stadga för evigt alltigenom era generationer:

10 Och för att ni må göra åtskillnad mellan heligt och oheligt, och mellan orent och rent;

11 Och för att ni må lära Israels barn alla de stadgar som HERREN har talat till dem genom Moses hand.

12 Och Moses talade till Aron, och till Eleazar och till Ithamar, hans söner som var kvar, Tag det matoffer som är kvar av HERRENS eldsoffer, och ät det utan surdeg bredvid altaret: ty det *är* högheligt:

13 Och ni skall äta det på den heliga platsen, eftersom det *är* din rätt, och dina söners rätt, utav HERRENS eldsoffer: ty så har jag blivit befalld.

14 Och viftbringan och hävbogen skall ni äta på en ren plats; du, och dina söner, och dina döttrar med dig: ty *de är* din rätt, och dina söners rätt, *vilka* blir givna utav offren som hör till Israels barns fredsoffer.

15 Hävbogen och viftbringan skall de hämta tillsammans med fettets eldsoffer, för att vifta *det som* ett viftoffer inför HERREN; och det skall vara ditt, och dina söners med dig, genom en stadga för evigt; såsom HERREN har befallt.

16 Och Moses sökte ihärdigt efter syndoffersgeten, och, se, den var uppbränd: och han var arg på Eleazar och Ithamar, de Arons söner *som ännu var kvar och vid liv*, sägande,

17 Varför har ni inte ätit syndoffret på den heliga platsen, det *är* ju högheligt, och *Gud* har gett er det för

att bära församlingens missgärning, för att bringa försoning för dem inför HERREN?

18 Se, dess blod fördes inte in inom den heliga *platsen*: ni skulle sannerligen ha ätit det på den heliga *platsen*, såsom jag befallde.

19 Och Aron sade till Moses, Se, denna dag har de burit fram sitt syndoffer och sitt brännoffer inför HERREN; och sådana ting har skett mig: och *ifall* jag hade ätit syndoffret i dag, skulle det *då* ha blivit godtaget i HERRENS åsyn?

20 Och när Moses hörde *detta*, var han tillfreds.

Kapitel 11

1 Och HERREN talade till Moses och till Aron, sägande till dem,
2 Tala till Israels barn, sägande, Dessa *är* de djur som ni skall äta bland alla de djur som *finns* på jorden.

3 Vadhelst som har kluvna klövar, och har helkluvna *klövar*, och som idisslar, bland djuren, det skall ni äta.

4 Ändock skall ni inte äta dessa utav dem som idisslar, eller utav dem som har kluvna klövar: *till exempel* kamelen, eftersom han idisslar, men har inte kluvna klövar; han *är* oren för er.

5 Och kaninen, eftersom han idisslar, men har inte kluvna klövar; han *är* oren för er.

6 Och haren, eftersom han idisslar,

men har inte kluvna klövar; han *är* oren för er.

7 Och svinet, även om han har kluvna klövar, och har helkluvna *klövar*, idisslar han dock inte; han *är* oren för er.

8 Av deras kött skall ni inte äta, och deras döda kropp skall ni inte vidröra; de *är* orena för er.

9 Dessa skall ni äta av allt som *finns* i vattnen: vadhelst som har fenor och fjäll i vattnen, i haven, och i floderna, dem skall ni äta.

10 Och allt som inte har fenor och fjäll i haven, och i floderna, av allt som rör sig i vattnen, och av något *annat* levande ting som *finns* i vattnen, de *skall vara* en styggelse för er:

11 Ja de skall vara en styggelse för er; ni skall inte äta av deras kött, utan ni skall hålla deras döda kroppar för avskryvda.

12 Vadhelst som inte har fenor eller fjäll i vattnen, det *skall vara* en styggelse för er.

13 Och dessa *är de som* ni skall hålla för avskryvda bland fåglarna; de skall inte ätas, de *är* en styggelse: örnen, och lammgamen, och fiskgjusen,

14 Och gamen, och gladan enligt sitt slag;

15 Varje korp enligt sitt slag;

16 Och ugglan, och nattskärran, och göken, och höken enligt sitt slag,

17 Och minervaugglan, och skarven, och uven,

18 Och svanen, och pelikanen, och asgamen,

19 Och storken, hägern enligt sitt slag, och vipan, och fladdermusen.
20 Alla fåglar som kryper, gående på *alla* fyra, *skall vara* en styggelse för er.
21 Dock må ni äta dessa av varje flygande krypande ting som går på *alla* fyra, som har ben ovanför sina fötter, till att hoppa med på jorden;
22 *Ja* av dem må ni äta dessa; markgräshoppan enligt sitt slag, och den kala markgräshoppan enligt sitt slag, och skalbaggen enligt sitt slag, och gräshoppan enligt sitt slag.
23 Men *alla andra* flygande krypande ting, som har fyra fötter, *skall vara* en styggelse för er.
24 Och för dessa skall ni bli orena: vemhelst som kommer vid deras döda kroppar skall vara oren intill kvällen.
25 Och vemhelst som bär *något* av deras döda kroppar skall tvätta sina kläder, och vara oren tills kvällen.
26 Vart och ett djurs *döda kropp* som har kluvna klövar, och inte *har* helkluvna *klövar*, och inte heller idisslar, *är* orena för er: var och en som vidrör dem skall vara oren.
27 Och vadhelst som går på sina tassar, bland alla slags *olika* djur som går på *alla* fyra, de *är* orena för er: vemhelst som rör vid deras döda kropp skall vara oren intill kvällen.
28 Och han som bär deras döda kropp skall tvätta sina kläder, och vara oren tills kvällen: de *är* orena för er.
29 Dessa *skall* också *vara* orena för er bland de krypande tingen som

kryper på jorden; vesslan, och musen, och sköldpaddan enligt sitt slag,
30 Och illern, och kameleonten, och ödlan, och snigeln, och mullvaden.
31 Dessa *är* orena för er bland allt som kryper: vemhelst som rör vid dem, när de är döda, skall vara oren intill kvällen.
32 Och på vadhelst som *något* av dem faller, när de är döda, det skall vara orent; vare sig *det är* något träkär, eller en klädnad, eller skinn, eller säck, vadhelst för föremål *det än må vara*, varmed *något* arbete utförs, *så* måste det läggas i vatten, och det skall vara orent tills kvällen; så skall det rengöras.
33 Och varje lerkär, i vilket *något* av dem faller, vadhelst som *är* i det skall *då* bli orent; och ni skall slå sönder det.
34 Av all mat som må ätas, *den* på vilket *sådant* vatten kommer skall bli oren: och all dryck som må drickas i varje *sådant* kär skall bli oren.
35 Och vart och ett *ting* på vilket *någon del* av deras döda kropp faller skall bli orent; *vare sig det är* en ugn, eller rader för grytor, skall de rivas ner: *ty* de *är* orena, och skall vara orena för er.
36 *Men* en källa eller grop, *vari det finns* gott om vatten, skall dock vara ren: men det som vidrör deras döda kropp skall vara oren.
37 Och ifall *någon del* av deras döda kropp ska falla på något utsäde som ska sås, *skall* det *vara* rent.
38 Men om *något* vatten har kommit

vid säden, och *någon del* av deras döda kropp ska falla på den, *skall* det *vara* orent för er.

39 Och ifall något djur, av vilket ni må äta, ska dö; skall han som rör vid dess döda kropp vara orent tills kvällen.

40 Och han som äter av dess döda kropp skall tvätta sina kläder, och vara oren intill kvällen: också han som bär dess döda kropp skall tvätta sina kläder, och vara oren tills kvällen.

41 Och varje krypande ting som kryper på jorden *skall vara* en styggelse; det skall inte ätas.

42 Vadhelst som går på buken, och vadhelst som går på *alla* fyra, eller vadhelst som har fler fötter bland alla krypande ting som kryper på jorden, dem skall ni inte äta; ty de *är* en styggelse.

43 Ni skall inte göra er vederstyggliga med något krypande ting som kryper, inte heller skall ni göra er orena med dem, att ni skulle bli besudlade därigenom.

44 Ty jag *är* HERREN er Gud: ni skall därför helga er, och ni skall vara heliga; ty jag *är* helig: inte heller skall ni besudla er med något slags krypande ting som kryper på jorden.

45 Ty jag *är* HERREN som hämtar upp er ur Egyptens land, till att vara er Gud: ni skall därför vara heliga, ty jag *är* helig.

46 Detta *är* lagen om djuren, och om fåglarna, och om varje levande varelse som rör sig i vattnen, och om

varje varelse som kryper på jorden: 47 Till att göra åtskillnad mellan det orena och det rena, och mellan det djur som må ätas och det djur som inte må ätas.

Kapitel 12

1 Och HERREN talade till Moses, sägande,

2 Tala till Israels barn, sägande, Om en kvinna har fött en avkomma, och fött ett gossebarn: då skall hon vara oren *i* sju dagar; lika många dagar som för avskiljandet för hennes sjuklighets skull skall hon vara oren.

3 Och på den åttonde dagen skall hans förhuds kött omskäras.

4 Och hon skall sedan fortsätta *i* trettiofyra dagar i sitt reningsflöde *med* blod; hon skall inte röra något helgat ting, eller komma in till helgedomen, förrän hennes reningsdagar är fullbordade.

5 Men ifall hon ska föda ett flickebarn, då skall hon vara oren *i* två veckor, såsom under sitt avskiljande: och hon skall fortsätta *i* sextiosex dagar i sitt reningsflöde *med* blod.

6 Och när hennes reningsdagar är uppfyllda, för en son, eller för en dotter, skall hon hämta ett årsgammalt lamm till ett brännoffer, och en ung duva, eller en turturduva, till ett syndoffer, till församlingens tabernakels dörr, till prästen:

7 Som skall föra fram det inför HERREN, och bringa försoning för

henne; och hon skall bli renad från sitt blodflöde. Detta *är* lagen för henne som har fött ett *barn av* mankön eller kvinnokön.

8 Och om hon inte ska förmå att hämta ett lamm, då skall hon hämta två turturduvor, eller två unga duvor; den ena till brännoffret, och den andra till ett syndoffer: och prästen skall bringa försoning för henne, och hon skall vara ren.

Kapitel 13

1 Och HERREN talade till Moses och Aron, sägande,

2 När en man skall ha på sitt kötts hud en upphöjning, ett utslag, eller en ljus fläck, och det är på hans kötts hud *såsom* plågan av spetälska; då skall han föras till prästen Aron, eller till en av hans söner, prästerna:

3 Och prästen skall titta på plågan på köttets hud: och *när* håret på *stället för* plågan har blivit vitt, och plågan synligt *är* djupare än hans kötts hud, *då är* det en plåga av spetälska: och prästen skall titta på honom, och förklara honom oren.

4 Om den ljusa fläcken *ska vara* vit på hans kötts hud, och synligt inte *är* djupare än huden, och dess hår inte har blivit vitt; då skall prästen hålla *honom som har* plågan instängd *under* sju dagar:

5 Och prästen skall *åter* undersöka honom *på* den sjunde dagen: och, se, ifall plågan i hans åsyn har stannat av, *och* plågan inte har brett ut sig på

huden; då skall prästen hålla honom instängd *i* ytterligare sju dagar:

6 Och prästen skall titta på honom igen den sjunde dagen: och, se, *om* plågan *nu är* något mörk, *och* plågan inte har brett ut sig på huden, *då* skall prästen förklara honom ren: det *är bara* ett utslag: och han skall tvätta sina kläder, och vara ren.

7 Men ifall utslaget bredde ut sig mycket på huden, efter att han har blivit undersökt av prästen för sin rening, skall han åter undersökas av prästen:

8 Och *om* prästen ska se att, se, utslaget breder ut sig på huden, då skall prästen förklara honom oren: det *är* spetälska.

9 När plågan av spetälska finns i en man, då skall han föras till prästen;

10 Och prästen skall undersöka *honom*: och, se, *om* upphöjningen på huden *ska vara* vit, och *om* den har förändrat håret till vitt, och *om det ska finnas* svallkött i upphöjningen;

11 *Då är* det en gammal spetälska på hans kötts hud, och prästen skall förklara honom oren, och skall inte stänga in honom: ty han *är* oren.

12 Och ifall spetälska ska bryta ut över huden, och spetälskan ska täcka hela *hans* hud *som har* plågan, från hans huvud ända till hans fot, varhelst prästen tittar;

13 Då skall prästen överväga: och, se, *ifall* spetälskan har täckt allt hans kött, skall han förklara *honom* ren *som har* plågan: allt har blivit vitt: han *är* ren.

14 Men när rått kött visar sig på

honom, skall han vara oren.

15 Och prästen skall undersöka det råa köttet, och förklara honom vara oren: *ty* det råa köttet *är* orent: det *är* spetälska.

16 Eller, ifall det råa köttet vänder åter, och förändras till vitt, skall han komma till prästen;

17 Och prästen skall se på honom: och, se, *om* plågan har förändrats till vitt; då skall prästen förklara *honom* ren *som* har plågan: han *är* ren.

18 Också det köttet, på vilket, *ja* på dess hud, *det* fanns en böld, och *som* helades,

19 Och det på böldens ställe ska uppstå en vit upphöjning, eller en ljus fläck, vit, och något rödaktig, och den ska visas för prästen;

20 Och ifall, när prästen undersöker den, se, den synligt *ska* vara lägre än huden, och dess hår ska ha blivit vitt; *då* skall prästen förklara honom oren: det *är* en plåga av spetälska *som* har brutit ut i bölden.

21 Men om prästen ska titta på den, och, se, *det* finns inte några vita hårstrån där, och *om* den inte *är* lägre än huden, utan *är* något mörk; då skall prästen hålla honom instängd *i* sju dagar:

22 Och ifall den bredde ut sig mycket på huden *efter* undersökningen, då skall prästen förklara honom oren: det *är* en plåga.

23 Men om den ljusa fläcken ska stanna kvar på sin plats, *och* inte ska breda ut sig, *då* *är* det en inflammerad böld; och prästen skall

förklara honom ren.

24 Eller, om det finns *något* kött på huden *där* *det* uppstått ett brännsår orsakat av *het* eld, och ärrbildningen i brännsåret ska ha en vit ljus fläck, något rödaktig, eller vit;

25 Då skall prästen titta på det: och, se, *om* håret på den ljusa fläcken har blivit vitt, och den synligt *är* djupare än huden; *då* *är* det spetälska *som* har brutit ut i brännsåret: därför skall prästen förklara honom oren: det *är* plågan av spetälska.

26 Men om prästen tittar på det, och, se, *det* finns inte något vitt hår på den ljusa fläcken, och den *är* inte lägre än den *övriga* huden, men *är* något mörk; då skall prästen hålla honom instängd *i* sju dagar:

27 Och prästen skall undersöka honom på den sjunde dagen: *och* om den har brett ut sig mycket på huden, då skall prästen förklara honom oren: det *är* plågan av spetälska.

28 Och ifall den ljusa fläcken stannar kvar på sin plats, *och* inte breder ut sig på huden, utan den *ska* vara något mörk; *då* *är* det en upphöjning i brännsåret, och prästen skall förklara honom ren: *ty* det *är* en inflammation i brännsåret.

29 Om en man eller kvinna har en plåga på huvudet eller *i* skägget;

30 Då skall prästen titta på plågan: och, se, om den synligt *ska* vara djupare än huden; *och* *det* där på den *ska* finnas ett gult tunt hår; då skall prästen förklara honom oren: det *är* skorv, *ja* spetälska på huvudet eller *i* skägget.

31 Och om prästen ska titta på skorvplågan, och, se, den synligt inte är djupare än huden, och *det där* inte finns något svart hår på den; då skall prästen hålla *honom som har* skorvplågan instängd i sju dagar:
32 Och på den sjunde dagen skall prästen titta på plågan: och, se, *ifall* skorven inte har brett ut sig, och det inte finns något gult hår på den, och skorven inte synligt är djupare än huden;
33 *Då* skall han rakas, men skorven skall han inte raka; och prästen skall hålla *honom som har* skorven instängd i ytterligare sju dagar:
34 Och på den sjunde dagen skall prästen titta på skorven: och, se, *om* skorven inte har brett ut sig på huden, inte heller synligt är djupare än huden; då skall prästen förklara honom ren: och han skall tvätta sina kläder, och vara ren.
35 Men *ifall* skorven bredde ut sig mycket på huden efter hans rening;
36 *Då* skall prästen undersöka honom: och, se, *om* skorven har brett ut sig på huden, *då* skall prästen inte leta efter gult hår; *utan* han är oren.
37 Men *om* skorven för hans ögon har stannat av, och *det där* finns svart hår *som* växt upp på den; *då* är skorven helad, han är ren: och prästen skall förklara honom ren.
38 Också, *ifall* en man eller en kvinna ska ha ljusa fläckar på sitt kötts hud, *ja* vita ljusa fläckar;
39 *Då* skall prästen undersöka: och, se, *ifall* de ljusa fläckarna på deras kötts hud *ska vara* mörkvita; *då* är

det en fräkneaktig fläck *som* växer på huden; han är ren.
40 Och den man vars hår har fallit av hans huvud, han är skallig; *dock* är han ren.
41 Och han vars hår har fallit av från den delen av hans huvud mot hans ansikte, han är framskallig: *dock* är han ren.
42 Och om det ska finnas på det skalliga huvudet, eller på den skalliga pannan, ett vitrött sår; *då* är det spetälska *som* har brutit ut på hans skalliga huvud, eller på hans skalliga panna.
43 *Då* skall prästen titta på det: och, se, *om* sårets upphöjning är vitrödaktig på hans skalliga huvud, eller på hans skalliga panna, såsom *när* spetälskan visar sig på köttets hud;
44 *Då* är han en spetälsk man, han är oren: prästen skall förklara honom *vara* fullständigt oren; hans plåga är på hans huvud.
45 Och den spetälske, i vilken plågan är, hans kläder skall rivas sönder, och hans huvud blottas, och han skall sätta en täckelse över sin överläpp, och skall ropa, Oren, oren.
46 Alla de dagar på vilka plågan skall finnas i honom skall han vara besudlad; han är oren: han skall bo ensam; utanför lägret skall hans boning *vara*.
47 Också, det plagget som plågan av spetälska finns på, *vare sig det är* ett ylleplagg, eller ett linneplagg;
48 *Vare sig den finns* på det *som är* varpat, eller på det *som är* vävt; av

linne, eller av ull; vare sig på ett skinn, eller på vadhelst gjort av skinn;

49 Och om plågan ska vara grönaktig eller rödaktig på plagget, eller på skinnet, vare sig på det *som är* varpat, eller på det *som är* vävt, eller på något *annat* ting av skinn; *då är* det en plåga av spetälska, och skall visas för prästen:

50 Och prästen skall titta på plågan, och stänga in *det*, på vilket plågan *finns*, i sju dagar:

51 Och på den sjunde dagen skall han titta på plågan: ifall plågan *då* har brett ut sig på plagget, vare sig på det *som är* varpat, eller på det *som är* vävt, eller på ett skinn, *eller* på något annat verk som är gjort av skinn; plågan *är* en frätande spetälska; det *är* orent.

52 Han skall därför bränna upp det plagget, vare sig varpat eller vävt, av ylle eller av linne, eller vadhelst för ting av skinn, på vilket plågan *finns*: ty det *är* en frätande spetälska; det skall brännas upp i elden.

53 Och om prästen skall titta, och, se, plågan har inte brett ut sig på plagget, varken på det *som är* varpat, eller vävt, eller på något ting av skinn;

54 Då skall prästen befalla att de ska tvätta *det tinget* som plågan *finns* på, och han skall stänga in det i ytterligare sju dagar:

55 Och prästen skall titta på plågan, efter att det är tvättat: och, se, *om* plågan inte har förändrat sin färg, och plågan inte har brett ut sig; *då är*

det orent; du skall bränna upp det i elden; det *är* frätande inåt, *vare sig* det *är* bart *på* avigsidan eller *på* rätsidan.

56 Och ifall prästen ska titta, och, se, plågan *har blivit* något mörk efter dess tvättning; då skall han riva bort det från plagget, eller från skinnet, eller från det *som är* varpat, eller från det *som är* vävt:

57 Och om det ännu *igen* visar sig på plagget, vare sig på det *som är* varpat, eller vävt, eller på vadhelst för ting av skinn; *då är* det en spridande *plåga*: du skall bränna upp det på vilket plågan *finns* i eld.

58 Och plagget, vare sig varpat, eller vävt, eller vadhelst för ting av skinn *det än må vara*, som du skall tvätta, ifall plågan har försvunnit från dem, då skall det tvättas en andra gång, och skall *sedan* vara rent.

59 Detta *är* lagen om plågan av spetälska på ett plagg av ylle eller linne, vare sig på det *som är* varpat, eller vävt, eller *på* något ting av skinn, till att förklara det rent, eller till att förklara det orent.

Kapitel 14

1 Och HERREN talade till Moses, sägande,

2 Detta skall vara den spetälskes lag på hans reningsdag: Han skall föras till prästen:

3 Och prästen skall gå ut ur lägret; och prästen skall undersöka, och, se, *om* plågan av spetälska är helad hos

den spetälske;

4 Då skall prästen befalla att *man skall* ta för honom som ska renas två levande rena fåglar, och cederträ, och scharlakansrött, och isop:

5 Och prästen skall befalla att en av fåglarna dödas i ett lerkärl över rinnande vatten:

6 Angående den levande fågeln, skall han ta den, och cederträet, och det scharlakansröda, och isopen, och skall doppa dem och den levande fågeln i den fågelns blod *som* dödades över det rinnande vattnet:

7 Och han skall stänka på honom som ska renas från spetälskan sju gånger, och skall förklara honom ren, och skall släppa den levande fågeln fri *ute* på det öppna fältet.

8 Och han som ska renas skall tvätta sina kläder, och raka av allt sitt hår, och bada sig i vatten, att han må bli ren: och efter det skall han komma in till lägret, och skall dröja kvar utanför sitt tält *i* sju dagar.

9 Men det skall vara på den sjunde dagen, som han skall raka av allt sitt hår från sitt huvud och sitt skägg och sina ögonbryn, ja allt sitt hår skall han raka av: och han skall tvätta sina kläder, han skall också bada sitt kött i vatten, och han skall bli ren.

10 Och på den åttonde dagen skall han ta två felfria lamm av hankön, och ett årsgammalt felfritt lamm av honkön, och tre tiondelar fint mjöl *till* ett matoffer, blandat med olja, och en log olja.

11 Och prästen som gör *honom* ren skall föra fram den man som ska

göras ren, och de tingen, inför HERREN, *vid* församlingens tabernakels dörr:

12 Och prästen skall ta ett lamm av hankön, och föra fram honom till ett överträdelseoffer, och logen olja, och vifta dem *som* ett viftoffer inför HERREN:

13 Och han skall döda lammet på den plats där han skall döda syndoffret och brännoffret, på den heliga platsen: ty såsom syndoffret *är* prästens, *likaså är också* överträdelseoffret *prästens*: det *är* högheligt:

14 Och prästen skall ta *något* av överträdelseoffrets blod, och prästen skall stryka *det* på hans högra örsnibb som ska bli renad, och på hans högra hands tumme, och på hans högra fots stortå:

15 Och prästen skall ta *något* av logen olja, och gjuta *det* i sin egen vänstra hands handflata:

16 Och prästen skall doppa sitt högra finger i den oljan som *är* i hans vänstra hand, och skall stänka av oljan med sitt finger sju gånger inför HERREN:

17 Och utav resten av oljan som *är* i hans hand skall prästen stryka på hans högra örsnibb som ska renas, och på hans högra hands tumme, och på hans högra fots stortå, ovanpå överträdelseoffrets blod:

18 Och resten av oljan som *finns* i prästens hand skall han gjuta på hans huvud som ska renas: och prästen skall bringa försoning för honom inför HERREN.

19 Och prästen skall offra syndoffret, och bringa försoning för honom som ska renas från sin orenhet; och därefter skall han döda brännoffret:

20 Och prästen skall offra brännoffret och matoffret på altaret: och prästen skall bringa försoning för honom, och han skall bli ren.

21 Och ifall han *är* fattig, och inte kan skaffa så mycket; då skall han ta ett lamm *till* ett överträdelseoffer till att viftas, för att bringa försoning för honom, och en tiondel fint mjöl blandat med olja till ett matoffer, och en log olja;

22 Och två turturduvor, eller två unga duvor, sådana som han förmår att skaffa; och den ena skall vara *till* ett syndoffer, och den andra *till* ett brännoffer.

23 Och han skall, för sin rening, hämta dem till prästen på den åttonde dagen, till församlingens tabernakels dörr, inför HERREN.

24 Och prästen skall ta överträdelseoffrets lamm, och logen olja, och prästen skall vifta dem *som* ett viftoffer inför HERREN:

25 Och han skall döda överträdelseoffrets lamm, och prästen skall ta *somligt* av överträdelseoffrets blod, och stryka *det* på hans högra örsnibb som ska renas, och på hans högra hands tumme, och på hans högra fots stortå:

26 Och prästen skall gjuta av oljan i sin egen vänstra hands handflata:

27 Och prästen skall med sitt högra

finger stänka *somligt* av oljan som *är* i hans vänstra hand sju gånger inför HERREN:

28 Och prästen skall av oljan, som *finns* i hans hand, stryka på hans högra örsnibb som ska renas, och på hans högra hands tumme, och på hans högra fots stortå, ovanpå det stället *där* överträdelseoffrets blod *ströks på*:

29 Och resten av oljan som *är* i prästens hand skall han lägga på hans huvud som ska renas, till att bringa försoning för honom inför HERREN.

30 Och han skall offra den ena av turturduvorna, eller av de unga duvorna, sådana som han kan skaffa;

31 *Ja* sådana som han förmår att skaffa, den ena *till* ett syndoffer, och den andra *till* ett brännoffer, med matoffret: och prästen skall bringa försoning för honom som ska renas inför HERREN.

32 Detta *är hans* lag på vilken plågan av spetälska *har blivit funnen*, vars hand inte förmår att skaffa *det som hör* till hans rening.

33 Och HERREN talade till Moses och till Aron, sägande,

34 När ni ska ha kommit in till Kanaans land, som jag ger till er till en besittning, och jag ska lägga plågan av spetälska i ett hus i det land som *nu* hör till er besittning;

35 Och han som äger huset skall komma och meddela prästen, sägande, Det förefaller för mig *som att något* liksom en plåga *finns* i huset:

36 Då skall prästen befalla att de ska tömma huset, innan prästen ska gå *in till det* för att titta på plågan, att allt som *finns* i huset inte ska bli orent: och därefter skall prästen gå in för att undersöka huset:

37 Och han skall titta på plågan, och, se, *ifall* plågan *finns* på husets väggar med fördjupningar, grönaktiga eller rödaktiga, som synligt *är* lägre än väggen;

38 Då skall prästen gå ut ur huset till husets dörr, och stänga huset *i sju* dagar:

39 Och prästen skall komma tillbaka på den sjunde dagen, och skall undersöka: och, se, *om* plågan har brett ut sig på husets väggar;

40 Då skall prästen befalla att de ska ta bort de stenar på vilka plågan *finns*, och de skall kasta dem utanför staden på en oren plats:

41 Och han skall få huset att bli skrapat på insidan *allt* omkring, och de skall ösa ut det stoft som de har skrapat av utanför staden på en oren plats:

42 Och de skall ta andra stenar, och sätta in *dem* i de *förra* stenarnas ställe; och han skall ta annat murbruk, och skall putsa huset.

43 Och *ifall* plågan ska komma tillbaka, och bryta ut i huset, efter att han har tagit bort stenarna, och efter att han har skrapat huset, och efter det är putsat;

44 Då skall prästen komma och undersöka, och, se, *ifall* plågan har spridit sig i huset, *då är* det en frätande spetälska i huset: det *är*

orent.

45 Och han skall riva ner huset, dess stenar, och dess virke, och allt husets murbruk; och han skall föra ut *dem* ur staden till en oren plats.

46 Därtill, han som går in i huset *under* hela den tid då det är stängt skall vara oren intill kvällen.

47 Och han som ligger i huset skall tvätta sina kläder; och han som äter i huset skall tvätta sina kläder.

48 Och om prästen skall komma in, och titta *på det*, och, se, plågan har inte spridit sig i huset, efter *att* huset putsades: då skall prästen förklara huset rent, eftersom plågan är helad.

49 Och till att rena huset skall han ta två fåglar, och cederträ, och scharlakansrött, och isop:

50 Och han skall döda den ena av fåglarna i ett lerkäl över rinnande vatten:

51 Och han skall ta cederträet, och isopen, och det scharlakansröda, och den levande fågeln, och doppa dem i den dödade fågelns blod, och i det *friska* rinnande vattnet, och bestänka huset sju gånger:

52 Och han skall rena huset med fågelns blod, och med det rinnande vattnet, och med den levande fågeln, och med cederträet, och med isopen, och med det scharlakansröda:

53 Men han skall släppa den levande fågeln fri, ut ur staden *ut* på öppna fält, och bringa försoning för huset: och det skall vara rent.

54 Detta *är* lagen för all slags plåga av spetälska, och skorv,

55 Och för spetälska på ett

klädesplagg, och på ett hus,
56 Och för en upphöjning, och för
ett utslag, och för en ljus fläck:
57 Till att undervisa när *det är* orent,
och när *det är* rent: detta *är* lagen
om spetälska.

Kapitel 15

1 Och HERREN talade till Moses
och till Aron, sägande,
2 Tala till Israels barn, och säg till
dem, När någon man har en flytning
från sitt kött, *är* han *på grund av* sin
flytning oren.
3 Och detta skall vara hans orenhet i
hans flytning: vare sig hans kött
flödar av sin flytning, eller *om* hans
kött har upphört från sin flytning, *så*
är detta hans orenhet.
4 Varje bädd, som han som har
flytningen ligger på, är oren: och
vart och ett ting, som han sitter på,
skall vara orent.
5 Och vemhelst som rör vid hans
bädd skall tvätta sina kläder, och
bada *sig* i vatten, och vara oren tills
kvällen.
6 Och han som sitter på *något* ting
som han som har flytningen satt
på skall tvätta sina kläder, och bada
sig i vatten, och vara oren intill
kvällen.
7 Och han som vidrör hans kött som
har flytningen skall tvätta sina
kläder, och bada *sig* i vatten, och
vara oren tills kvällen.
8 Och ifall han som har flytningen
ska spotta på honom som är ren; då

skall han tvätta sina kläder, och bada
sig i vatten, och vara oren intill
kvällen.

9 Och vadhelst för sadel som han
rider på som har flytningen skall
vara oren.

10 Och vemhelst som rör vid
någoting som var under honom
skall vara oren tills kvällen: och han
som bär *något av* de tingen skall
tvätta sina kläder, och bada *sig* i
vatten, och vara oren tills kvällen.

11 Och vemhelst som han rör vid
som har flytningen, och inte har
sköljt sina händer i vatten, han skall
tvätta sina kläder, och bada *sig* i
vatten, och vara oren intill kvällen.

12 Och det lerkärl, som han rör vid
som har flytningen, skall slås sönder:
och vart och ett träkärl skall sköljas
med vatten.

13 Och när han som har flytningen
är renad från sin flytning; då skall
han räkna åt sig sju dagar för sin
rening, och tvätta sina kläder, och
bada sitt kött i rinnande vatten, och
skall vara ren.

14 Och på den åttonde dagen skall
han ta två turturduvor åt sig, eller två
unga duvor, och komma inför
HERREN till församlingens
tabernakels dörr, och ge dem åt
prästen:

15 Och prästen skall offra dem, den
ena *till* ett syndoffer, och den andra
till ett brännoffer; och prästen skall
bringa försoning för honom inför
HERREN för hans flytning.

16 Och om någon mans sädesvätska
ska gå ut från honom, då skall han

bada allt sitt kött i vatten, och vara oren tills kvällen.

17 Och varje plagg, och varje skinn, på vilket sädesvätskan är, skall tvättas med vatten, och vara orent tills kvällen.

18 Också den kvinna med vilken en man skall ligga *med* sädesvätska, de skall *båda* bada *sig* i vatten, och vara orena tills kvällen.

19 Och om en kvinna har en flytning, *och* hennes flytning i hennes kött är blod, *då* skall hon avskiljas *i* sju dagar: och vemhelst som rör vid henne skall vara oren tills kvällen.

20 Och vart och ett ting som hon ligger på under sitt avskiljande skall vara orent: *och* vart och ett ting som hon sitter på skall också vara orent.

21 Och vemhelst som rör vid hennes säng skall tvätta sina kläder, och bada *sig* i vatten, och vara oren tills kvällen.

22 Och vemhelst som rör vid något ting som hon satt på skall tvätta sina kläder, och bada *sig* i vatten, och vara oren tills kvällen.

23 Och om det *ska vara* på hennes bädd, eller på något ting som hon sitter på, när han rör vid det, skall han vara oren tills kvällen.

24 Och ifall någon man överhuvudtaget ska ligga med henne, och *något av* hennes menstruation ska komma på honom, skall han vara oren *i* sju dagar; och hela den sängen som han ligger på skall vara oren.

25 Och om en kvinna har ett blodflöde *i* många dagar utanför

tiden för hennes avskiljande, eller ifall det ska flöda bortom tiden för hennes avskiljande; hennes orenhets flödes alla dagar skall *då* vara såsom hennes avskiljandes dagar: hon *skall vara* oren.

26 Varje bädd som hon ligger på *under* hennes flödes alla dagar skall vara för henne såsom hennes avskiljandes bädd: och vadhelst som hon sitter på skall vara orent, såsom hennes avskiljandes orenhet.

27 Och vemhelst som rör vid de tingen skall bli oren, och skall tvätta sina kläder, och bada *sig* i vatten, och vara oren intill kvällen.

28 Men om hon renas från sitt flöde, då skall hon räkna sju dagar åt sig, och efter det skall hon vara ren.

29 Och på åttonde dagen skall hon ta sig två turturduvor, eller två unga duvor, och hämta dem till prästen, till församlingens tabernakels dörr.

30 Och prästen skall offra den ena *till* ett syndoffer, och den andra *till* ett brännoffer; och prästen skall bringa försoning för henne inför HERREN för hennes orenhets flöde.

31 Så skall ni skilja Israels barn från deras orenhet; att de inte ska dö i sin orenhet, när de ska besudla mitt tabernakel som *står* ibland dem.

32 Detta *är* lagen för honom som har en flytning, och *för honom* vars sädesvätska går ut från honom, och *som* besudlas därigenom;

33 Och för henne som är sjuk *på grund* av sin menstruation, och för honom som har en flytning, för mannen, och för kvinnan, och för

honom som ligger med henne som är oren.

Kapitel 16

1 Och HERREN talade till Moses efter Arons båda söners död, när de bar fram inför HERREN, och dog;

2 Och HERREN sade till Moses, Tala till Aron, din bror, att han inte vid alla tider ska komma in till den heliga *platsen* innanför förlåten, inför barmhärtingsstolen som *är* ovanpå arken; att han inte ska dö: ty jag kommer visa mig i molnet över barmhärtingsstolen.

3 Så här skall Aron komma in till den heliga *platsen*: med en ungtjur till ett syndoffer, och en bagge till ett brännoffer.

4 Han skall klä på sig den heliga tunikan av linne, och han skall ha byxorna av linne på sitt kött, och skall omgjordas med en gördel av linne, och med mitran av linne skall han bli klädd: dessa *är* heliga plagg; därför skall han tvätta sitt kött i vatten, och *så* klä på sig dem.

5 Och han skall ta av Israels barns församling två killingar av getterna till ett syndoffer, och en bagge till ett brännoffer.

6 Och Aron skall föra fram sin syndofferstjur, som *är* för honom själv, och bringa försoning för sig själv, och för sitt hus.

7 Och han skall ta de två getterna, och föra fram dem inför HERREN vid församlingens tabernakels dörr.

8 Och Aron skall kasta lott om de två getterna; en lott för HERREN, och den andra lotten för syndabocken.

9 Och Aron skall hämta den get på vilken HERRENS lott föll, och offra honom *till* ett syndoffer.

10 Men den get, på vilken lotten föll till att bli syndabocken, skall föras fram levande inför HERREN, för att bringa försoning med honom, *och* för att låta honom gå iväg, in i ödemarken, till en syndabock.

11 Och Aron skall hämta syndofferstjuren, som *är* för honom själv, och skall bringa försoning för sig själv, och för sitt hus, och skall döda syndofferstjuren som *är* för honom själv:

12 Och han skall ta ett rökelsekar fullt med glödande eldkol ifrån altaret inför HERREN, och sina händer fulla med finstött ljuvlig rökelse, och föra *det* innanför förlåten:

13 Och han skall lägga rökelsen på elden inför HERREN, att rökelsemolnet må täcka barmhärtingsstolen som *är* på vittnesbördet, att han inte ska dö:

14 Och han skall ta av tjurens blod, och stänka *det* med sitt finger på barmhärtingsstolen österut; och framför barmhärtingsstolen skall han stänka av blodet med sitt finger sju gånger.

15 Sedan skall han döda syndoffersgeten, som *är* för folket, och föra in hans blod innanför förlåten, och göra med det blodet

såsom han gjorde med tjurens blod, och stänka det på barmhärtighetsstolen, och inför barmhärtighetsstolen:

16 Och han skall bringa försoning för den heliga *platsen*, på grund av Israels barns orenhet, och på grund av deras överträdelser i alla deras synder: och så skall han *också* göra för församlingens tabernakel, som finns kvar bland dem mitt ibland deras orenhet.

17 Och det skall inte finnas någon man i församlingens tabernakel när han går in för att bringa försoning på den heliga *platsen*, ända till dess han ska komma ut, och har bringat försoning för sig själv, och för sitt hushåll, och för hela Israels församling.

18 Och han skall gå ut till altaret som *står* inför HERREN, och bringa försoning för det; och skall ta av tjurens blod, och av getens blod, och stryka *det* på altarets horn runt omkring.

19 Och han skall stänka av blodet på det med sitt finger sju gånger, och rena det, och helga det från Israels barns orenhet.

20 Och när han har slutfört att försona den heliga *platsen*, och församlingens tabernakel, och altaret, *då* skall han hämta den levande geten:

21 Och Aron skall lägga båda sina händer på den levande getens huvud, och bekänna över honom Israels barns alla missgärningar, och alla deras överträdelser i alla deras

synder, läggande dem på getens huvud, och skall sända iväg *honom* in i ödemarken medelst en lämplig mans hand.

22 Och geten skall bära alla deras missgärningar på sig till ett obebott land: och han skall släppa lös geten i ödemarken.

23 Och Aron skall komma in till församlingens tabernakel, och skall ta av sig linnekläderna, som han klädde på sig när han gick in på den heliga *platsen*, och skall lämna dem där:

24 Och han skall tvätta sitt kött med vatten på den heliga platsen, och klä på sig sina kläder, och komma fram, och offra sitt brännoffer, och folkets brännoffer, och bringa försoning för sig själv, och för folket.

25 Och syndoffrets fett skall han bränna på altaret.

26 Och han som släppte lös geten till syndabocken skall tvätta sin kläder, och bada sitt kött i vatten, och efteråt komma in i lägret.

27 Och tjuren *till* syndoffret, och geten *till* syndoffret, vars blod hämtades in för att bringa försoning på den heliga *platsen*, skall *man* föra ut utanför lägret; och de skall bränna upp deras hudar i elden, och deras kött, och deras avföring.

28 Och han som bränner upp dem skall tvätta sina kläder, och bada sitt kött i vatten, och därefter skall han komma in till lägret.

29 Och *detta* skall vara en stadga för evigt för er: *att* i den sjunde månaden, på månadens tionde *dag*,

ni *då* skall ansätta era själar, och inte göra något som helst arbete, *varken* någon av er eget land, eller en främling som vistas bland er:

30 Ty på den dagen skall *prästen* bringa försoning för er, så att rena er, *att* ni må bli rena från alla era synder inför HERREN.

31 Det *skall vara* en vilosabbat för er, och ni skall ansätta era själar, genom en stadga för evigt.

32 Och prästen, som han skall smörja, och som han skall viga till att tjäna i prästämbetet i sin fars ställe, skall utföra försoningen, och skall klä på sig linnekläderna, *ja* de heliga klädesplaggen:

33 Och han skall bringa försoning för den heliga helgedomen, och han skall bringa försoning för församlingens tabernakel, och för altaret, och han skall bringa försoning för prästerna, och för allt folket i församlingen.

34 Och detta skall vara en evinnerlig stadga för er, att bringa försoning för Israels barn för alla deras synder en gång om året. Och han gjorde såsom HERREN befallde Moses.

Kapitel 17

1 Och HERREN talade till Moses, sägande,

2 Tala till Aron, och till hans söner, och till alla Israels barn, och säg till dem; Detta *är* det ting som HERREN har befallt, sägande,

3 Vilken som helst man av Israels

hus, som dödar en oxe, eller ett lamm, eller get, i lägret, eller som dödar *det* utanför lägret,

4 Och inte hämtar det till församlingens tabernakels dörr, för att föra fram ett offer åt HERREN inför HERRENS tabernakel; blod skall tillräknas den mannen; han har spillt blod; och den mannen skall huggas av från ibland hans folk:

5 Till det ändamålet att Israels barn må hämta sina offer, som de offerar *ute* på det öppna fältet, ja att de må hämta dem till HERREN, till församlingens tabernakels dörr, till prästen, och offra dem *till* fredsoffer åt HERREN.

6 Och prästen skall stänka blodet på HERRENS altare *vid* församlingens tabernakels dörr, och bränna fett till en ljuvlig doft åt HERREN.

7 Och de skall inte mer offra sina offer åt demoner, vilka de har horat efter. Detta skall vara en stadga för evigt för dem alltigenom deras generationer.

8 Och du skall säga till dem, Vilken som helst man av Israels hus, eller av de främlingar som vistas bland er, som offerar ett brännoffer eller offer,

9 Och inte för det till församlingens tabernakels dörr, för att offra det åt HERREN; ja den mannen skall huggas av från ibland hans folk.

10 Och vilken som helst man av Israel hus, eller av de främlingar som vistas bland er, som äter något som helst slags blod; ja den själen kommer jag rikta mitt ansikte emot, *den* som äter blod, och kommer

hugga av honom från ibland sitt folk.
11 Ty köttets liv *är* i blodet: och jag har gett det åt er på altaret till att bringa försoning för era själar: ty det *är* blodet *som* bringar försoning för själen.

12 Därför sade jag till Israels barn, Inte någon *enda* själ av er skall äta blod, inte heller skall någon främling som vistas bland er äta blod.

13 Och vilken som helst man av Israels barn, eller av de främlingar som vistas bland er, som jagar och fångar något djur eller *någon* fågel som må ätas; ja han skall gjuta ut dess blod, och täcka över det med jord.

14 Ty *det är* allt kötts liv; dess blod *är* för dess liv: därför sade jag till Israels barn, Ni skall inte äta blodet av något slags kött: ty allt kötts liv *är* dess blod: vemhelst som äter det skall huggas av.

15 Och var och en själ som äter det som *har självdött*, eller det som blev rivet *av vilda djur*, *vare sig det är* någon av ert eget land, eller en främling, han skall både tvätta sina kläder, och bada *sig* i vatten, och vara oren intill kvällen: då skall han vara ren.

16 Men om han inte ska tvätta *dem*, eller inte ska bada sitt kött; då skall han bära på sin missgärning.

Kapitel 18

1 Och HERREN talade till Moses, sägande,

2 Tala till Israels barn, och säg till dem, Jag är HERREN er Gud.

3 Efter Egyptens lands gärningar, vari ni bodde, skall ni inte göra: och efter Kanaans lands gärningar, dit jag hämtar er, skall ni inte göra: inte heller skall ni vandra efter deras förordningar.

4 Ni skall utföra mina domar, och hålla fast vid mina förordningar, så att vandra efter dem: jag *är* HERREN er Gud.

5 Ni skall därför hålla fast vid mina stadgar, och mina domar: vilka, ifall en man ska göra, skall han *också* leva genom dem: jag *är* HERREN.

6 Ingen av er skall närma sig till någon som är hans nära släkting, för att blotta *deras* nakenhet: jag *är* HERREN.

7 Din fars nakenhet, eller din mors nakenhet, skall du inte blotta: hon *är* din mor; du skall inte blotta hennes nakenhet.

8 Din fars hustrus nakenhet skall du inte blotta: det *är* din fars nakenhet.

9 Din systers nakenhet, din fars dotter, eller din mors dotter, *vare sig hon är* född hemma, eller född ute *någon annanstans*, *nej* deras nakenhet skall du inte blotta.

10 Din sondotters nakenhet, eller din dotterdotters, *nej* deras nakenhet skall du inte blotta: ty deras *är* din egen nakenhet.

11 Din fars hustrus dotters nakenhet, född av din far, hon *som är* din syster, du skall inte blotta hennes nakenhet.

12 Du skall inte blotta din fars

systems nakenhet: hon *är* nära släkting *till* din far.

13 Du skall inte blotta din mors systems nakenhet: ty hon *är* nära släkting *till* din mor.

14 Du skall inte blotta din fars brors nakenhet, du skall inte närma dig till hans hustru: hon *är* din faster.

15 Du skall inte blotta din svärdotters nakenhet: hon *är* din sons hustru; du skall inte blotta hennes nakenhet.

16 Du skall inte blotta din brors hustrus nakenhet: det *är* din brors nakenhet.

17 Du skall inte blotta en kvinnas och hennes dotters nakenhet, inte heller skall du ta hennes sondotter, eller hennes dotterdotter, till att blotta hennes nakenhet; *ty de är* hennes nära släktingar: det *är* ondska.

18 Ej heller skall du ta *till* hustru *en kvinna som är* syster till *din hustru*, så att ansätta *henne*, så att *också* blotta hennes nakenhet, utöver den andras under hennes livstid.

19 Du skall också inte närma dig till en kvinna för att blotta hennes nakenhet, så länge hon är avskild för sin orenhet.

20 Därtill skall du inte ligga på köttsligt vis med din nästas hustru, till att besudla dig med henne.

21 Och du skall inte låta någon av din säd passera genom *elden* åt Molech, inte heller skall du ohelga din Guds namn: jag *är* HERREN.

22 Du skall inte ligga med en man, som med en kvinna: det *är* styggelse.

23 Inte heller skall du ligga med något djur till att besudla dig därmed: inte heller skall någon kvinna stå framför ett djur för att ligga med det: det *är* förvirring.

24 Besudla ni inte er själva i något av dessa ting: ty i alla dessa *ting* är nationerna besudlade, vilka jag kastar ut inför er:

25 Och landet är besudlat: därför hemsöker jag på det dess missgärning, och landet spyr själv ut sina invånare.

26 Ni skall därför hålla fast vid mina stadgar och mina domar, och skall inte utföra *någon* av dessa styggelser; *ej heller* någon av er egen nation, eller någon främling som vistas bland er:

27 (Ty alla dessa styggelser har landets män gjort, som *var där* före er, och landet är besudlat;)

28 Att landet inte också ska spy ut er, när ni besudlar det, liksom det spydde ut de nationer som *var där* före er.

29 Ty vemhelst som skall utföra någon av dessa styggelser, ja de själar som utför *dem* skall huggas av ifrån sitt folk.

30 Därför skall ni hålla fast vid min stadga, att *ni* inte ska utföra *någon enda* av dessa vederstyggliga seder, som utfördes före er, och att ni inte ska besudla er i dem: jag *är* HERREN er Gud.

Kapitel 19

1 Och HERREN talade till Moses, sägande,
2 Tala till Israels barns hela församling, och säg till dem, Ni skall vara heliga: ty jag HERREN er Gud *är* helig.
3 Ni skall var man frukta sin mor, och sin far, och hålla fast vid mina sabbater: jag *är* HERREN er Gud.
4 Vänd ni inte åt avgudar, gör er inte heller gjutna gudar: jag *är* HERREN er Gud.
5 Och ifall ni ska offra ett fredsoffersoffer till HERREN, skall ni offra det av er egen vilja.
6 Det skall ätas samma dag ni offerar det, och nästa dag: och om något är kvar till den tredje dagen, skall det brännas upp i elden.
7 Och om det överhuvudtaget äts på den tredje dagen, *så är* det vederstyggligt; det skall inte godtas.
8 Därför skall *var och en* som äter det bära sin missgärning, eftersom han har vanhelgat HERRENS helgade ting: och den själen skall huggas av ifrån hans folk.
9 Och när ni bärgar ert lands skörd, skall du inte helt och hållet skörda din åkers *alla* hörn, inte heller skall du samla in *någon* efterskörd av din skörd.
10 Och du skall inte efterskörda din vingård, inte heller skall du samla in *varje* druva i din vingård; du skall lämna dem åt den fattige och åt främlingen: jag *är* HERREN er Gud.

11 Ni skall inte stjäla, inte heller handla falskt, inte heller ljuga för varandra.
12 Och ni skall inte svära falskt vid mitt namn, inte heller skall du ohelga din Guds namn: jag *är* HERREN.
13 Du skall inte svindla din nästa, inte heller råna *honom*: hans lön, som är anställd, skall inte vara kvar hos dig hela natten intill morgonen.
14 Du skall inte förbanna den döve, eller sätta en stötesten framför den blinde, utan *du* skall frukta din Gud: jag *är* HERREN.
15 Ni skall inte handla orättfärdigt i *fråga om* dom: du skall inte ha anseende till den fattiges person, eller ära den mäktiges person: *utan* du skall döma din nästa i rättfärdighet.
16 Du skall inte gå upp och ner *som* en skvallerbytta bland ditt folk: inte heller skall du stå mot din nästas blod: jag *är* HERREN.
17 Du skall inte hata din broder i ditt hjärta: du skall på alla vis tillrättavisa din nästa, och inte låta synd *vila* över honom.
18 Du skall inte hämnas, eller hysa något agg mot ditt folks barn, utan du skall älska din nästa såsom dig själv: jag *är* HERREN.
19 Ni skall hålla fast vid mina stadgar. Du skall inte låta din boskap para sig med *djur* av annat slag: du skall inte så din åker med blandad säd: inte heller skall ett klädesplagg *bestående av* en blandning av lin och ull komma på dig.
20 Och vemhelst som ligger på

köttsligt vis med en kvinna, som *är* en slavinna, trolovad åt en make, och inte alls *är* friköpt, eller frigiven; *då* skall hon pryglas; de skall inte dödas, eftersom hon inte var fri.

21 Och han skall hämta sitt överträdelseoffer till HERREN, till församlingens tabernakels dörr, *ja* en bagge till ett överträdelseoffer.

22 Och prästen skall bringa försoning för honom med överträdelseoffrets bagge inför HERREN för hans synd som han har gjort: och den synd som han har gjort skall förlätas honom.

23 Och när ni skall komma in i landet, och skall ha planterat alla slags *olika* träd till mat, då skall ni räkna deras frukt som oomskuren: i tre år skall den vara liksom oomskuren för er: den skall inte ätas.

24 Men i det fjärde året skall all deras frukt vara helig till att prisa HERREN *med*.

25 Och i det femte året skall ni äta av deras frukt, att de må ge er sin avkastning: jag *är* HERREN er Gud.

26 Ni skall inte äta *något ting* med blodet: inte heller skall ni använda *er av* trolldom, eller teckentyderi.

27 Ni skall inte göra era huvudens hörn runda, inte heller skall du fördärva ditt skäggs hörn.

28 Ni skall inte göra några skärmärken på ert kött för den döda, eller tatuera några tecken på er: jag *är* HERREN.

29 Prostituera inte din dotter, så att orsaka henne att vara en hora; att inte landet ska falla i horeri, och

landet bli uppfyllt av ondska.

30 Ni skall hålla fast vid mina sabbater, och vörda min helgedom: jag *är* HERREN.

31 Beakta inte andebesvärjare, sök inte heller efter trollkarlar, så att besudlas genom dem: jag *är* HERREN er Gud.

32 Du skall resa dig upp inför det grå huvudet, och hedra den gamle mannens ansikte, och frukta din Gud: jag *är* HERREN.

33 Och om en främling vistas hos dig i ert land, skall ni inte ansätta honom.

34 *Utan* främlingen som bor med er skall för er vara såsom en född bland er, och du skall älska honom såsom dig själv; ty ni var främlingar i Egyptens land: jag *är* HERREN er Gud.

35 Ni skall inte handla orättfärdigt i dom, i *fråga om* längdmått, i vikt, eller i rymdmått.

36 Rätta vågskålar, rätta vikter, ett rätt efahmått, och ett rätt himmått, skall ni ha: jag *är* HERREN er Gud, som hämtade ut er ur Egyptens land.

37 Därför skall ni iaktta alla mina stadgar, och alla mina domar, och göra *efter* dem: jag *är* HERREN.

Kapitel 20

1 Och HERREN talade till Moses, sägande,

2 Åter skall du säga till Israels barn, Vemhelst *han må vara* av Israels barn, eller av de främlingar som

vistas i Israel, som ger *någon* av sin säd åt Molech; han skall absolut dödas: landets folk skall stena honom med stenar.

3 Och jag kommer rikta mitt ansikte mot den mannen, och kommer hugga av honom ifrån hans folk; eftersom han har gett av sin säd åt Molech, så att besudla min helgedom, och så att vanhelga mitt heliga namn.

4 Och ifall landets folk på något som helst vis ska gömma sina ögon från den mannen, när han ger av sin säd åt Molech, och inte ska döda honom:

5 Då kommer jag rikta mitt ansikte mot den mannen, och mot hans familj, och kommer hugga av honom, och alla som horar efter honom, för att bedriva horeri med Molech, ifrån deras folk.

6 Och den själ som vänder efter andebesvärjare, och efter trollkarlar, för att hora efter dem, ja den själen kommer jag rikta mitt ansikte mot, och kommer hugga av honom ifrån hans folk.

7 Helga er därför, och var ni heliga: ty jag *är* HERREN er Gud.

8 Och ni skall hålla fast vid mina stadgar, och göra *efter* dem: jag *är* HERREN som helgar er.

9 Ty var och en som förbannar sin far eller sin mor skall sannerligen dödas: han har förbannat sin far eller sin mor; hans blod *skall komma* över honom.

10 Och den man som begår äktenskapsbrott med *en annan* mans hustru, *ja han* som begår äktenskapsbrott med sin nästas

hustru, den äktenskapsbrytaren och äktenskapsbryterskan skall *då* sannerligen dödas.

11 Och den man som ligger med sin fars hustru har blottat sin fars nakenhet: båda två skall sannerligen dödas; deras blod *skall komma* över dem.

12 Och om en man ska ligga med sin svärdotter, skall båda två sannerligen dödas: de har utfört förvirring; deras blod *skall komma* över dem.

13 Också, ifall en man ska ligga med en man, såsom han ligger med en kvinna, *då* har båda två utfört en styggelse: de skall sannerligen dödas; deras blod *skall komma* över dem.

14 Och om en man ska ta en hustru och hennes mor, *så är* det ondska: de skall brännas upp med eld, både han och de; att det inte ska finnas någon ondska bland er.

15 Och ifall en man ska ligga med ett djur, skall han sannerligen dödas: och ni skall döda djuret.

16 Och om en kvinna ska närma sig till något djur, och lägga sig ner för det, *då* skall du döda kvinnan, och djuret: de skall sannerligen dödas; deras blod *skall komma* över dem.

17 Och ifall en man skall ta sin syster, sin fars dotter, eller sin mors dotter, och ska se hennes nakenhet, och hon se hans nakenhet; detta *är* ett ont ting; och de skall huggas av i sitt folks åsyn: han har blottat sin systers nakenhet; han skall bära sin missgärning.

18 Och om en man skall ligga med

en kvinna *som* har sin sjuklighet, och skall blotta hennes nakenhet; *då* har han avtäckt hennes källa, och hon har blottat sitt blods källa: och båda två skall huggas av ifrån sitt folk.

19 Och du skall inte blotta din mors systers nakenhet, eller din fars systers *nakenhet*: ty han blottar sin nära släkting: de skall bära på sin missgärning.

20 Och om en man skall ligga med sin farbrors hustru, *då* har han blottat sin farbrors nakenhet: de skall bära sin synd; de skall dö barnlösa.

21 Och ifall en man skall ta sin brors hustru, *så är* det ett orent ting: han har blottat sin brors nakenhet; de skall vara barnlösa.

22 Ni skall därför hålla fast vid alla mina stadgar, och alla mina domar, och göra *efter* dem: att landet, dit jag för er till att bo i det, inte ska spy ut er.

23 Och ni skall inte vandra på den nationens vis, som jag kastar ut inför er: ty de gjorde alla dessa ting, och därför avskydde jag dem.

24 Men jag har sagt till er, Ni skall ärva deras land, och jag kommer get det åt er till att besitta det, ett land som flödar av mjölk och honung: jag *är* HERREN er Gud, som har avskilt er från *andra* folk.

25 Ni skall därför göra åtskillnad mellan rena djur och orena, och mellan orena fåglar och rena: och ni skall inte göra era själar avskyvärda genom djur, eller genom fågel, eller genom något *annat* slags levande ting som kryper på marken, som jag

har avskilt från er som oren.

26 Och ni skall vara heliga för mig: ty jag, HERREN, *är* helig, och *jag* har avskilt er från *andra* folk, att ni skulle vara mina.

27 Också, en man eller kvinna som är en andebesvärjare, eller som är en trollkarl, skall sannerligen dödas: de skall stena dem med stenar: deras blod *skall komma* över dem.

Kapitel 21

1 Och HERREN sade till Moses, Tala till prästerna, Arons söner, och säg till dem, Ingen skall besudlas genom den döda bland sitt folk:

2 Men för sin släkting, som är nära till honom, *närmare bestämt*, för sin mor, och för sin far, och för sin son, och för sin dotter, och för sin bror, 3 Och för sin syster, en jungfru, som är nära till honom, som inte har haft någon make; för henne må han bli besudlad.

4 *Men* han skall inte besudla sig, *varande* en framstående man bland sitt folk, så att ohelga sig.

5 De skall inte göra *sig* skalliga på sitt huvud, inte heller skall de raka av sitt skäggs hörn, eller göra några skärmärken på sitt kött.

6 De skall vara heliga åt sin Gud, och inte ohelga sin Guds namn: ty de för fram HERRENS eldsoffer, *och* sin Guds bröd: därför skall de vara heliga.

7 De skall inte ta en hustru *som är* en hora, eller profan; inte heller skall de

ta en kvinna som är förskjuten från sin make: ty han *är* helig åt sin Gud.

8 Du skall därför helga honom; ty han bär fram din Guds bröd: han skall vara helig för dig: ty jag, HERREN, som helgar er, *är* helig.

9 Och *gällande* någon prästs dotter, ifall hon ska vanhelga sig genom att hora, då vanhelgar hon sin far: hon skall brännas upp i eld.

10 Och *han som är* översteprästen bland sina bröder, vars huvud smörjelseoljan utgöts över, och som är vigd till att klä på sig kläderna, skall inte avtäcka sitt huvud, eller riva sönder sina kläder;

11 Inte heller skall han gå in till någon död kropp, eller besudla sig för sin far, eller genom sin mor;

12 Inte heller skall han gå ut ur helgedomen, eller ohelga sin Guds helgedom; ty hans Guds smörjelseoljas krona *är* på honom: jag *är* HERREN.

13 Och han skall ta en hustru i hennes jungfrudom.

14 En änka, eller en frånskild kvinna, eller en profan *kvinna, eller* en hora, dessa skall han inte ta: utan han skall ta en jungfru av sitt eget folk till hustru.

15 Ej heller skall han ohelga sin säd bland sitt folk: ty jag, HERREN, helgar honom.

16 Och HERREN talade till Moses, sägande,

17 Tala till Aron, sägande, Vemhelst *han må vara* utav din säd, i sina generationer, som har *något* lyte, låt inte honom närma sig för att bära

fram sin Guds bröd.

18 Ty vemhelst för man *han är* som har ett lyte, han skall inte närma sig: en blind man, eller lam, eller han som har en platt näsa, eller något *annat* överflödigt,

19 Eller en man som har en sönderbruten fot, eller sönderbruten hand,

20 Eller *är* puckelryggig, eller dvärg, eller som har ett fel i sitt öga, eller har utslag, eller skabb, eller har *fått* sina stenar förstörda;

21 Ingen man som har ett lyte utav prästen Arons säd skall närma sig till att föra fram HERRENS eldsoffer: han har ett lyte; han skall inte närma sig till att bära fram sin Guds bröd.

22 Han skall äta sin Guds bröd, *både* av det allra heligaste, och av det heliga.

23 Han skall endast inte gå in till förlåten, eller närma sig till altaret, eftersom han har ett lyte; att han inte ska ohelga mina helgedomar: ty jag, HERREN, helgar dem.

24 Och Moses berättade *detta* för Aron, och för hans söner, och för alla Israels barn.

Kapitel 22

1 Och HERREN talade till Moses, sägande,

2 Tala till Aron och till hans söner, att de ska avskilja sig från Israels barns heliga ting, och att de inte ska ohelga mitt heliga namn *i de ting* som de helgar åt mig: jag *är*

HERREN.

3 Säg till dem, Vemhelst *han må vara* utav all er säd bland era generationer, som går till de heliga tingen, vilka Israels barn helgar åt HERREN, havande sin orenhet på sig, den själen skall huggas av från min närvaro: jag *är* HERREN.

4 Vilken som helst man utav Arons säd *som är* en spetälsk, eller har en flytning; han skall inte äta av de heliga tingen, förrän han är ren. Och vemhelst som rör vid något ting *som är* orent *av* den döda, eller en man vars säd har gått ut från honom;
5 Eller vemhelst som vidrör något krypande ting, varigenom han må göras oren, eller en man utav vilken han må motta orenhet, vadhelst för orenhet han har;

6 Den själ som har vidrört något sådant skall vara oren intill kvällen, och skall inte äta av de heliga tingen, utan att han har tvättat sitt kött i vatten.

7 Och när solen är nere, skall han vara ren, och skall sedan äta av de heliga tingen; eftersom det *är* hans mat.

8 Det som har självdött, eller har blivit ihjälrivet *av vilda djur*, skall han inte äta så att besudla sig genom det: jag *är* HERREN.

9 De skall därför hålla fast vid min förordning, att de inte ska bära på synd för den, och därför dö, ifall de ska ohelga den: jag, HERREN, helgar dem.

10 Ingen främling skall äta *av* det heliga tinget: en gäst hos prästen,

eller en lejd tjänare, skall inte äta *av* det heliga tinget.

11 Men om prästen ska köpa *någon* själ med sina pengar, *då* skall han äta av det, samt han som är född i hans hus: de skall äta av hans mat.

12 Ifall prästens dotter också ska vara *gift* med en främmande, må hon inte äta av ett offer utav de heliga tingen.

13 Men om prästens dotter är en änka, eller frånskild, och inte har något barn, och har återvänt till sin fars hus, såsom i sin ungdom, *då* skall hon äta av sin fars mat: men ingen främmande skall äta av den.

14 Och ifall en man ovetande ska äta *av* det heliga tinget, *då* skall han lägga till en femtedel av det till det, och skall ge *det* till prästen med det heliga tinget.

15 Och de skall inte ohelga Israels barns heliga ting, vilka de offerar åt HERREN;

16 Eller tillåta dem att *få* bära *straffet för* överträdelsemissgärning, när de ska äta sina heliga ting: ty jag HERREN helgar dem.

17 Och HERREN talade till Moses, sägande,

18 Tala till Aron, och till hans söner, och till alla Israels barn, och säg till dem, Vadhelst för *man* av Israels hus, eller av främlingarna i Israel, som skall föra fram sin offergåva för alla sina löften, och för alla sina frivilliga offer, som de skall offra åt HERREN som ett brännoffer;

19 *Ni* skall av egen vilja *offra* en felfri hane, utav nötboskapen, utav

fåren, eller utav getterna.

20 *Men* vadhelst som har en fläck, det skall ni inte föra fram: ty det skall inte godtas för er.

21 Och vemhelst som för fram ett offer av fredsoffren åt HERREN för att fullgöra *sitt* löfte, eller ett frivilligt offer av nötboskap eller får, *då* skall det vara perfekt för att bli godtaget; det skall inte finnas någon fläck på det.

22 *Det som är* blint, eller brutet, eller stympat, eller *som* har ett sår, eller utslag, eller skabb, dessa skall ni inte föra fram åt HERREN, eller göra ett eldsoffer utav dem på altaret åt HERREN.

23 Vare sig *det är* en tjur eller ett lamm som har något ting överflödigt eller *som* saknas hos sina lemmar, må du offra det *till* ett frivilligt offer; men till ett löfte skall det inte godtas.

24 Ni skall inte föra fram det till HERREN som är sargat, eller krossat, eller brutet, eller skuret; inte heller skall ni göra *något offer utav det* i ert land.

25 Inte heller skall ni från en främlings hand föra fram er Guds bröd utav något av dessa; eftersom deras skada *finns* på dem, *och det finns* fläckar på dem: de skall inte godtas för er.

26 Och HERREN talade till Moses, sägande,

27 När en tjur, eller ett får, eller en get, har fötts, då skall det vara under modern *i* sju dagar; och från den åttonde dagen och därefter skall det godtas till ett eldsoffer åt HERREN.

28 Och *vare sig det är* en ko eller tacka, skall ni inte döda båda den och hennes unge på en *och samma* dag.

29 Och när ni skall offra ett tacksägelseoffer åt HERREN, offra *då det ni vill* av egen vilja.

30 På samma dag skall det ätas upp; ni skall inte lämna kvar något av det till nästa dag: jag *är* HERREN.

31 Därför skall ni hålla fast vid mina bud, och göra *efter* dem: jag *är* HERREN.

32 Ej heller skall ni ohelga mitt heliga namn; utan jag skall helgas bland Israels barn: jag *är* HERREN som helgar er,

33 Som hämtade ut er ur Egyptens land, till att vara er Gud: jag *är* HERREN.

Kapitel 23

1 Och HERREN talade till Moses, sägande,

2 Tala till Israels barn, och säg till dem, *Angående* HERRENS högtider, vilka ni skall utlysa *att vara* heliga sammankomster, *ja* dessa *är* mina högtider.

3 *Under* sex dagar skall arbete utföras: men den sjunde dagen *är* vilosabbaten, en helig sammankomst; ni skall inte utföra något arbete *på den*: det *är* HERRENS sabbat på alla era boplatser.

4 Dessa *är* HERRENS högtider, *ja* heliga sammankomster, vilka ni skall

utlysa vid deras tider.

5 På den första månadens fjortonde dag, på kvällen, är det HERRENS påsk.

6 Och på samma månads femtonde dag är det det osyrade brödets högtid åt HERREN: i sju dagar måste ni äta osyrat bröd.

7 På den första dagen skall ni hålla en helig sammankomst: ni skall inte utföra något tjänstearbete på den dagen.

8 Men ni skall föra fram ett eldsoffer åt HERREN under sju dagar: på den sjunde dagen skall en helig sammankomst ske: ni skall inte utföra något tjänstearbete på den dagen.

9 Och HERREN talade till Moses, sägande,

10 Tala till Israels barn, och säg till dem, När ni har kommit in till det land som jag ger er, och skall bärga in dess skörd, då skall ni hämta en kärve av er skörds förstlingsfrukter till prästen:

11 Och han skall vifta kärven inför HERREN, för att godtas för er: dagen efter sabbaten skall prästen vifta den.

12 Och ni skall offra den dagen, när ni ska vifta kärven, ett felfritt årsgammalt hanlamm till ett brännoffer åt HERREN.

13 Och dess matoffer skall vara två tiondelar fint mjöl blandat med olja, ett eldsoffer åt HERREN till en ljuvlig doft: och dess dryckesoffer skall bestå av vin, en fjärdedels hin.

14 Och ni skall varken äta bröd, eller

rostad säd, eller gröna ax, förrän denna samma dag som ni har hämtat ett offer åt er Gud: det skall vara en stadga för evigt alltigenom era generationer på alla era boplatser.

15 Och ni skall räkna för er ifrån dagen efter sabbaten, ifrån den dag då ni hämtade viftofferskärven; sju sabbater skall bli fullbordade:

16 Ända till dagen efter den sjunde sabbaten skall ni räkna, femtio dagar; och ni skall då föra fram ett nytt matoffer åt HERREN.

17 Ni skall hämta fram ur era boningar två viftlimpor utav två tiondelar: de skall innehålla fint mjöl; och de skall vara bakade med surdeg; de är förstlingsfrukterna åt HERREN.

18 Och ni skall föra fram tillsammans med brödet sju felfria årsgamla lamm, och en ungtjur, och två baggar: de skall vara till ett brännoffer åt HERREN, med tillhörande matoffer, och tillhörande dryckesoffer, ja ett eldsoffer, till en ljuvlig doft åt HERREN.

19 Sedan skall ni offra en killing av getterna till ett syndoffer, och två årsgamla lamm till ett fredsoffersoffer.

20 Och prästen skall vifta dem med förstlingsfrukternas bröd till ett viftoffer inför HERREN, tillsammans med de två lammen: de skall vara heliga för HERREN åt prästen.

21 Och ni skall utlysa på samma dag, att det må vara en helig sammankomst för er: ni skall inte

utföra något tjänstearbete *då: det skall vara* en stadga för evigt på alla era boplatser alltigenom era generationer.

22 Och när ni bärgar in ert lands skörd, skall du inte fullständigt *skörda av* din åkers *alla* hörn när du skördar, inte heller skall du *efteråt* samla in någon efterskörd av din skörd: du skall lämna det åt den fattige, och åt främlingen: jag *är* HERREN er Gud.

23 Och HERREN talade till Moses, sägande,

24 Tala till Israels barn, sägande, I den sjunde månaden, på månadens första *dag*, skall ni hålla en sabbat, en åminnelse med basunstötar, en helig sammankomst.

25 Ni skall inte utföra något tjänstearbete *på den dagen*: men ni skall föra fram ett eldsoffer åt HERREN.

26 Och HERREN talade till Moses, sägande,

27 På den tionde *dagen* i denna sjunde månad *skall det också hållas* en försoningsdag: det skall vara en helig sammankomst för er; och ni skall ansätta era själar, och föra fram ett eldsoffer åt HERREN.

28 Och ni skall inte utföra något arbete på denna samma dag: ty det *är* en försoningsdag, till att bringa försoning för er inför HERREN er Gud.

29 Ty vadhelst för själ som inte skall bli ansatt på denna samma dag, han skall huggas av ifrån sitt folk.

30 Och vadhelst för själ som utför

något arbete på denna samma dag, samme själ kommer jag förgöra ur hans folk.

31 Ni skall inte utföra något slags arbete: *det skall vara* en stadga för evigt alltigenom era generationer på alla era boplatser.

32 Det *skall* för er *vara* en vilosabbat, och ni skall ansätta era själar: på månadens nionde *dag*, på kvällen, från kväll till kväll, skall ni fira er sabbat.

33 Och HERREN talade till Moses, sägande,

34 Tala till Israels barn, sägande, På denna sjunde månads femtonde dag *skall lövhyddohögtiden infalla, under sju dagar* åt HERREN.

35 På första dagen *skall* en helig sammankomst *hållas*: ni skall inte utföra något tjänstearbete *på den dagen*.

36 I sju dagar skall ni föra fram ett eldsoffer åt HERREN: på åttonde dagen skall *det* vara en helig sammankomst för er; och ni skall föra fram ett eldsoffer åt HERREN: det *är* en högtidsförsamling; *och* ni skall inte utföra något tjänstearbete *då*.

37 Dessa *är* HERRENS högtider, som ni skall utlysa *att vara* heliga sammankomster, till att föra fram ett eldsoffer åt HERREN, ett brännoffer, och ett matoffer, ett slaktoffer, och dryckesoffer, vart och ett ting på sin *bestämda* dag:

38 Förutom HERRENS sabbater, och förutom era gåvor, och förutom alla era löften, och förutom alla era

frivilliga offer, som ni ger åt HERREN.

39 Också, på den sjunde månadens femtonde dag, när ni har samlat in landets frukt, skall ni hålla en högtid åt HERREN *i* sju dagar: på den första dagen *skall det vara* en sabbat, och på den åttonde dagen *skall det vara* en sabbat.

40 Och ni skall ta er, på den första dagen, grenar av sköna träd, kvistar av palmer, och grenar av lummiga träd, och bäckens pilträd; och ni skall glädja er inför HERREN er Gud *under* sju dagar.

41 Och ni skall hålla den *såsom* en högtid åt HERREN *under* sju dagar om året. *Det skall vara* en stadga för evigt i era generationer: ni skall fira den i den sjunde månaden.

42 Ni skall bo i lövhyddor *i* sju dagar; alla som är infödda israeliter skall bo i lövhyddor:

43 Att era generationer må veta att jag fick Israels barn att bo i lövhyddor, när jag hämtade ut dem ur Egyptens land: jag *är* HERREN er Gud.

44 Och Moses kungjorde HERRENS högtider för Israels barn.

Kapitel 24

1 Och HERREN talade till Moses, sägande,

2 Befall Israels barn, att de skall hämta till dig ren stött olivolja till ljus, så att få lamporna att ständigt brinna.

3 Utanför vittnesbördets förlåt, i församlingens tabernakel, skall Aron ständigt sköta det från kvällen till morgonen inför HERREN: *det skall vara* en stadga för evigt i era generationer.

4 Han skall ständigt sköta lamporna på den rena ljusstaken inför HERREN.

5 Och du skall ta fint mjöl, och baka tolv kakor av det: två tiondelar skall vara i en kaka.

6 Och du skall lägga dem i två rader, sex per rad, på det rena bordet inför HERREN.

7 Och du skall lägga ren rökelse på *varje* rad, att det må vara på brödet till en åminnelse, *ja* ett eldsoffer åt HERREN.

8 Varje sabbat skall han beständigt lägga i ordning det inför HERREN, *varande taget* från Israels barn av ett evinnerligt förbund.

9 Och det skall vara Arons och hans söners; och de skall äta det på den heliga platsen: ty det *är* högheligt för honom av de HERRENS eldsoffer genom en oupphörlig stadga.

10 Och en israelitisk kvinnas son, vars far *var* en egyptier, gick ut bland Israels barn: och denne israelitiska *kvinnas* son och en man av Israel bråkade med varandra i lägret;

11 Och den israelitiska kvinnans son hädade *HERRENS* namn, och förbannade. Och de förde honom till Moses: (och hans mors namn *var* Shelomith, Dibris dotter, av Dans stam:)

12 Och de satte honom i förvar, att HERRENS sinne skulle visas för dem.

13 Och HERREN talade till Moses, sägande,

14 För ut honom som har förbannat utanför lägret; och låt alla som hörde *honom* lägga sina händer på hans huvud, och låt hela församlingen stena honom.

15 Och du skall tala till Israels barn, sägande, Vemhelst som förbannar sin Gud skall bära sin synd.

16 Och han som hädar HERRENS namn, han skall sannerligen dödas, *och* hela församlingen skall sannerligen stena honom: såväl främlingen, som han som är född i landet, skall dödas, när han hädar *HERRENS* namn.

17 Och han som dödar någon man skall sannerligen dödas.

18 Och han som dödar ett djur skall gottgöra det; djur för djur.

19 Och ifall en man orsakar en fläck på sin nästa; såsom han har gjort, så skall det göras på honom;

20 Skada för skada, öga för öga, tand för tand: såsom han har orsakat en fläck på en man, likaså skall det göras *tillbaka* på honom.

21 Och han som dödar ett djur, han skall ersätta det: och han som dödar en man, han skall dödas.

22 Ni skall ha en *och samma* slags lag, såväl för främlingen, som för en *man* av ert eget land: ty jag *är* HERREN er Gud.

23 Och Moses talade till Israels barn, att de skulle föra ut honom som hade

förbannat ur lägret, och stena honom med stenar. Och Israels barn gjorde såsom HERREN befallde Moses.

Kapitel 25

1 Och HERREN talade till Moses på Sinai berg, sägande,

2 Tala till Israels barn, och säg till dem, När ni ska komma in till det land som jag ger er, då skall landet hålla en sabbat åt HERREN.

3 Sex år skall du så din åker, och sex år skall du beskära din vingård, och samla in dess frukt;

4 Men under det sjunde året skall en vilosabbat råda för landet, en sabbat åt HERREN: du skall varken så din åker, eller beskära din vingård.

5 Det som växer av sig självt av *spillsäden efter* din skörd skall du inte skörda, inte heller samla in druvorna på ditt obeskurna vinträd: ty det är ett vilolår för landet.

6 Och *vad* landets sabbat *ger* skall vara *till* mat åt er; åt dig, och åt din tjänare, och åt din tjänarinna, och åt din lejde tjänare, och åt din främling som vistas hos dig,

7 Och åt din boskap, och åt djuret som *finns* i ditt land, skall all dess avkastning tjäna till mat.

8 Och du skall räkna sju årssabbater för dig, sju gånger sju år; och tiden för de sju årssabbaterna skall vara fyrtionio år för dig.

9 Sedan skall du få jubileumsbasunen att ljuda på den sjunde månadens tionde *dag*, på

försoningsdagen skall ni låta basunen ljuda över hela ert land.

10 Och ni skall helga det femtionde året, och utropa frihet över *hela* landet för alla dess invånare: det skall vara ett jubileum för er; och ni skall var man återvända till sin *arvsbesittning*, och ni skall var man återvända till sin familj.

11 Ett jubileum skall detta femtionde år vara för er: ni skall inte så, inte heller skörda det som växer av sig självt i det, eller samla in *druvorna* av ditt obeskurna vinträd i det.

12 Ty det *är* jubileet; det skall vara heligt för er: ni skall äta dess avkastning från fältet.

13 Under detta jubileumsår skall ni var man vända tillbaka till sin *arvsbesittning*.

14 Och om du ska sälja något till din nästa, eller köper *något* av din nästas hand, skall ni inte förtrycka varandra:

15 Enligt antalet år efter jubileet skall du köpa av din nästa, *och* enligt antalet årsgrödor skall han sälja till dig:

16 Enligt mängden år skall du öka dess pris, och enligt fåtalet år skall du sänka dess pris: ty *enligt* antalet årsgrödor säljer han *det* till dig.

17 Ni skall därför inte förtrycka varandra; utan du skall frukta din Gud: ty jag *är* HERREN er Gud.

18 Därför skall ni göra *efter* mina stadgar, och hålla fast vid mina domar, och göra *efter* dem; och ni skall *få* bo i landet i trygghet.

19 Och landet skall ge sin frukt, och

ni skall äta er mätta, och bo i det i trygghet.

20 Och ifall ni skall säga, Vad skall vi äta det sjunde året? Se, vi skall ju inte så, eller samla in vår gröda:

21 Då kommer jag befälla min välsignelse över er i det sjätte året, och det skall frambringa frukt för tre år.

22 Och ni skall så det åttonde året, och *ännu* äta av gammal frukt intill det nionde året; till dess hennes frukter kommer in skall ni äta *av* det gamla *förrådet*.

23 Landet skall inte bli sålt för evigt: ty landet *är* mitt; ty ni *är* främlingar och gäster hos mig.

24 Och i hela er besittnings land skall ni tillåta en återlösning för landet.

25 Ifall din bror blir fattig, och har sålt bort *somligt* av sin *arvsbesittning*, och ifall någon av hans släkt ska komma för att återlösa det, då skall han återlösa det som hans bror sålde.

26 Och om mannen inte har någon att återlösa det, och han själv ska förmå att återlösa det;

27 Låt honom då räkna *av antalet* år *som förflutit sedan* försäljningen av det, och betala tillbaka den resterande *delen* till den man som han sålde det åt; att han må återvända till sin *arvsbesittning*.

28 Men om han inte ska förmå att betala tillbaka till honom, då skall det som är sålt förbli i hans hand som köpte det tills jubileumsåret: och i jubileet skall det frånträdas,

och han skall *då* återvända till sin *arvsbesittning*.

29 Och om en man ska sälja ett bostadshus i en stad *omgiven av en mur*, då må han återlösa det inom *loppet av ett helt år efter att det har blivit sålt; inom ett helt år må han återlösa det*.

30 Och om det inte återlöses inom loppet av ett helt år, då skall det huset, som *finns inne* i staden *omgiven av en mur*, bekräftas för evigt åt honom som köpte det, alltigenom hans generationer: det skall inte frånträdas under jubileet.

31 Men husen i de byar som inte har någon mur omkring sig skall räknas såsom landets fält *räknas*: de må återlösas, och de skall frånträdas under jubileet.

32 Dock må leviterna när som helst återlösa leviternas städer, och husen i de städer *som är* deras *arvsbesittning*.

33 Och ifall en man ska köpa av leviterna, då skall det huset som blev sålt, och hans *arvsbesittnings stad*, frånträdas under jubileumsåret: ty husen i leviternas städer *är* deras *arvsbesittning* bland Israels barn.

34 Men deras städers förstäders fält må inte säljas; ty det *är* deras beständiga *arvsbesittning*.

35 Och om din bror har blivit fattig, och är på nedgång hos dig; då skall du hjälpa honom: *ja, även om han ska vara* en främling, eller tillfälligt bosatt; att han må leva hos dig.

36 Tag du inte ut någon ockerränta av honom, eller vinst

överhuvudtaget: utan frukta din Gud; att din broder må leva hos dig.

37 Du skall inte ge honom dina pengar mot ockerränta, eller låna honom dina livsmedel för *att göra vinst*.

38 Jag *är* HERREN er Gud, som hämtade ut er ur Egyptens land, till att ge er Kanaans land, *och* till att vara er Gud.

39 Och om din broder *som bor* vid dig blir fattig, och blir såld till dig; då skall du inte tvinga honom att tjäna såsom en träl:

40 *Utan* såsom en anställd tjänare, *och* som en tillfälligt bosatt, *och han* skall tjäna dig tills jubileumsåret:

41 Och *då* skall han ge sig av från dig, *både* han och hans barn med honom, och skall vända tillbaka till sin egen familj, och till sina fäders *arvsbesittning* skall han återvända.

42 Ty de *är* mina tjänare, som jag hämtade ut ur Egyptens land: de skall inte bli sålda som trälarna.

43 Du skall inte råda över honom med hårdhet; utan du skall frukta din Gud.

44 Både dina trälarna, och dina trälinnor, som du skall ha, *skall vara* av de hedningar som finns runt omkring er; av dem skall ni köpa trälarna och trälinnor.

45 Därtill, av de främlingars barn som vistas bland er, av dem skall ni köpa, och av deras familjer som *är* hos er, som de födde i ert land: och de skall vara er egendom.

46 Och ni skall ta dem som ett arv åt era barn efter er, så att ärva *dem som*

en egendom; de skall vara era träl-
lar för evigt: men över era bröder Israels
barn, skall ni inte härska över
varandra med hårdhet.

47 Och om en tillfälligt bosatt eller
en främling blir rik vid dig, och din
broder *som bor* vid honom blir fattig,
och ska sälja sig åt främlingen *eller*
gästen vid dig, eller åt främlingens
familjs släkte:

48 Efter att han är såld må han köpas
tillbaka; en av hans bröder må
återlösa honom:

49 Antingen må hans farbror, eller
hans farbrors son, återlösa honom,
eller må *någon annan* som är nära
släkt med honom, av hans familj,
återlösa honom; eller, om han
förmår, må han återlösa sig själv.

50 Och han skall räkna med honom
som köpte honom ifrån det år som
han blev såld åt honom till
jubileumsåret: och priset han såldes
för skall motsvara antalet år, enligt
en lejd tjänares tid skall gälla för
honom.

51 Om *det* ännu är många år *kvar*,
då skall han enligt dem betala
tillbaka sitt återlösningspris utifrån
de pengar som han köptes för.

52 Och ifall det bara återstår *några*
få år till jubileumsåret, då skall han
räkna med honom, *och* enligt sina år
skall han betala tillbaka honom sitt
återlösningspris.

53 Och han skall vara hos honom
såsom en årligen lejd tjänare: *och*
den andre skall inte härska över
honom med hårdhet i din åsyn.

54 Och ifall han inte ska bli återlöst

under dessa *år*, då skall han gå ut
under jubileumsåret, *både* han, och
hans barn med honom.

55 Ty Israels barn *är* tjänare åt mig;
de *är* mina tjänare som jag hämtade
ut ur Egyptens land: jag *är*
HERREN er Gud.

Kapitel 26

1 Ni skall inte göra er några avgudar
eller någon utskuren avgudabild, inte
heller resa upp en bildstod åt er, ej
heller skall ni ställa upp *något*
stenbeläte i ert land, till att falla ner
för det: ty jag *är* HERREN er Gud.

2 Ni skall hålla fast vid mina
sabbater, och vörda min helgedom:
jag *är* HERREN.

3 Om ni ska vandra efter mina
stadgar, och ska hålla fast vid mina
bud, och ska göra *efter* dem;

4 Då kommer jag ge er regn i rätt tid,
och landet skall ge sin gröda, och
fältets träd skall ge sin frukt.

5 Och er tröskning skall vara fram
till vinskörden, och vinskörden skall
vara fram till såningstiden: och ni
skall äta ert bröd till mättnad, och bo
tryggt i ert land.

6 Och jag kommer ge *er* frid i landet,
och ni skall ligga ner, och ingen
skall göra *er* rädda: och jag kommer
ta bort *alla* onda djur från landet,
inte heller skall svärdet fara genom
ert land.

7 Och ni skall jaga era fiender, och
de skall falla för er genom svärd.

8 Och fem av er skall jaga hundra,

och hundra av er skall få tiotusen att ta till flykten: och era fiender skall falla för er genom svärd.

9 Ty jag kommer ha anseende till er, och göra er fruktsamma, och föröka er, och etablera mitt förbund med er.

10 Och ni skall äta utav gammalt förråd, och ta ut det gamla för det nyas skull.

11 Och jag kommer ställa mitt tabernakel bland er: och min själ skall inte avsky er.

12 Och jag kommer vandra bland er, och kommer vara er Gud, och ni skall vara mitt folk.

13 Jag *är* HERREN er Gud, som hämtade ut er ur Egyptens land, att ni inte skulle vara deras trälar; och jag har tagit sönder ert oks band, och har fått er att gå upprätt.

14 Men om ni inte kommer höra på mig, och inte kommer göra *efter* alla dessa bud;

15 Och ifall ni skall förakta mina stadgar, eller ifall er själ ska avsky mina domar, så att ni inte kommer göra *efter* alla mina bud, *men* att ni bryter mitt förbund:

16 *Då* kommer också jag göra detta mot er; ja jag kommer bestämma skräck över er, tärande sjukdom, och den brännheta frossan, som skall förtära ögonen, och vålla sorg i hjärtat: och ni skall så er säd förgäves, ty era fiender skall äta upp det.

17 Och jag kommer rikta mitt ansikte mot er, och ni skall bli dräpta för era fiender: de som hatar er skall härska över er; och ni skall fly när

ingen jagar er.

18 Och om ni trots allt detta ändå inte skall höra på mig, då kommer jag straffa er sju gånger mer för era synder.

19 Och jag kommer krossa er makts stolthet; och jag kommer göra er himmel såsom järn, och er jord som mässing:

20 Och er styrka skall förbrukas förgäves: ty ert land skall inte ge sin gröda, inte heller skall landets träd ge sina frukter.

21 Och om ni ska vandra motsatt emot mig, och inte kommer höra på mig; *då* kommer jag hämta sju gånger fler plågor över er enligt era synder.

22 Jag kommer också sända vilddjur bland er, som skall beröva er på era barn, och förgöra er boskap, och göra er få till antalet; och era *huvudvägar* skall bli öde.

23 Och om ni inte skall reformeras genom mig genom dessa ting, utan skall *fortsätta* vandra motsatt emot mig;

24 *Då* kommer också jag vandra motsatt emot er, och kommer straffa er ytterligare sju gånger för era synder.

25 Och jag kommer hämta ett svärd över er, som skall hämnas tvisten angående *mitt* förbund: och när ni är församlade inne i era städer, kommer jag sända farsoten bland er; och ni skall överlämnas i fiendens hand.

26 *Och* när jag har brutit av er brödstav, skall tio kvinnor baka ert bröd i en *enda* ugn, och de skall ge

tillbaka *er* ert bröd efter vikt: och ni skall äta, och inte bli mätta.

27 Och om ni trots allt detta *ändå* inte skall lyssna på mig, utan *skall* vandra motsatt emot mig;

28 Då kommer också jag vandra motsatt emot er i raseri; och jag, ja jag, kommer tukta er sjufalt för era synder.

29 Och ni skall äta era söners kött, och era döttrars kött skall ni äta.

30 Och jag kommer förgöra era höjder, och hugga ner era bilder, och kasta era döda kroppar på era avgudars döda kroppar, och min själ skall avsky er.

31 Och jag kommer lägga era städer i ruiner, och ödelägga era helgedomar, och jag kommer inte *längre* lukta på doften av era ljuvliga dofter.

32 Och jag kommer ödelägga landet: och era fiender som bor i det skall häpnas över det.

33 Och jag kommer skingra er bland hedningarna, och kommer dra ut ett svärd efter er: och ert land skall vara ödelagt, och era städer ruiner.

34 Då skall landet *få* njuta av sina sabbater, så länge som det ligger öde, och ni *ska vara* i era fienders land; *ja* då skall landet *få* vila, och njuta av sina sabbater.

35 Så länge som det ligger öde skall det vila; eftersom det inte fick vila på era sabbater, när ni bodde i det.

36 Och över dem som är kvar *och är vid liv* av er kommer jag sända en försmäktelse in i deras hjärtan i deras fienders land; och ljudet av ett

darrande löv skall jaga *iväg* dem; och de skall fly, såsom flyende från ett svärd; och de skall falla när ingen jagar.

37 Och de skall falla på varandra, såsom det vore för ett svärd, när ingen jagar efter: och ni skall inte ha någon kraft så att *kunna* stå inför era fiender.

38 Och ni skall förgås bland hedningarna, och era fienders land skall äta upp er.

39 Och de som är kvar av er skall tyna bort i sin missgärning i era fienders länder; och också i sina fäders missgärningar skall de tyna bort med dem.

40 Om de skall erkänna sin missgärning, och sina fäders missgärning, med sin överträdelse som de överträdde mot mig, och det också *att* de har vandrat motsatt mot mig;

41 Och *att* jag också har vandrat motsatt mot dem, och har fört in dem i deras fienders land; om då deras oomskurna hjärtan ska ödmjukas, och de då ska acceptera straffet för sin missgärning:

42 Då kommer jag komma ihåg mitt förbund med Jakob, och också mitt förbund med Isak, och också mitt förbund med Abraham kommer jag komma ihåg; och jag kommer komma ihåg landet.

43 Landet skall också överges av dem, och skall njuta av sina sabbater, medan hon ligger öde utan dem: och de skall acceptera sin missgärnings straff: eftersom, ja

eftersom de föraktade mina domar, och eftersom deras själ avskydde mina stadgar.

44 Och trots allt detta, kommer jag inte kasta iväg dem, när de är i sina fienders land, inte heller kommer jag avsky dem, så att fullständigt förgöra dem, och så att bryta mitt förbund med dem: ty jag *är* HERREN deras Gud.

45 Utan jag kommer för deras skull komma ihåg deras förfäders förbund, vilka jag hämtade ut ur Egyptens land i hedningarnas åsyn, att jag skulle vara deras Gud: jag *är* HERREN.

46 Dessa *är* de stadgar och domar och lagar, som HERREN gjorde mellan sig och Israels barn på Sinai berg genom Mose hand.

Kapitel 27

1 Och HERREN talade till Moses, sägande,

2 Tala till Israels barn, och säg till dem, När en man ska avlägga ett enskilt löfte, då *skall* personerna *vara givna* åt HERREN enligt din värdering.

3 Och din värdering skall vara, av mannen från tjugo år gammal ända till sextio år gammal, ja din värdering skall vara femtio siklar silver, enligt helgedomens sikelvikt.

4 Och om det *är* en kvinna, då skall din värdering vara trettio siklar.

5 Och om *det gäller någon* från fem år gammal ända till tjugo år gammal,

då skall din värdering av *personen av* mankön vara tjugo siklar, och för *personen av* kvinnokön tio siklar.

6 Och om *det gäller någon* från en månad gammal ända till fem år gammal, då skall din värdering av *personen av* mankön vara fem siklar silver, och för *personen av* kvinnokön *skall* din värdering *vara* tre siklar silver.

7 Och om *det gäller någon* från sextio år gammal och över; ifall *det är* en man, då skall din värdering vara femton siklar, och för kvinnan tio siklar.

8 Men om han ska vara fattigare än din värdering, då skall han ställa sig inför prästen, och prästen skall värdera honom; enligt hans förmåga som avlade löftet skall prästen värdera honom.

9 Och om *det gäller* ett djur, av vilket män för fram ett offer åt HERREN, allt som *någon man* ger av sådana åt HERREN skall vara heligt.

10 Han skall inte ändra det, eller byta det, ett gott till ett dåligt, eller ett dåligt till ett gott: och om han överhuvudtaget skall byta djur mot djur, då skall *både* det och *utbytesdjuret* vara heligt.

11 Och om *det gäller* något orent djur, av vilket de inte för fram ett offer åt HERREN, då skall han föra fram djuret inför prästen:

12 Och prästen skall värdera det, huruvida det är gott eller dåligt: såsom du, prästen, värderar det, så skall det vara.

13 Men ifall han överhuvudtaget skall återlösa det, då skall han lägga till en femtedel av det till din värdering.

14 Och när en man skall helga sitt hus *till att vara* heligt åt HERREN, då skall prästen värdera det, huruvida det är gott eller dåligt: såsom prästen skall värdera det, så skall det stå fast.

15 Och ifall han som helgade det skall återlösa sitt hus, då skall han lägga till en femtedel av din värderings penningssumma till det, och det skall *då* bli hans.

16 Och om en man skall helga åt HERREN *en del* av ett fält som tillhör hans egendom, då skall din värdering vara i enlighet med dess utsäde: en homer kornsäd *skall värderas* till femtio siklar silver.

17 Ifall han ska helga sitt fält ifrån jubileumsåret, *då* skall *värdet* kvarstå enligt din värdering.

18 Men ifall han ska helga sitt fält efter jubileet, då skall prästen räkna penningssumman åt honom i enlighet med de år som återstår, *ända* till jubileumsåret, och det skall dras av från din värdering.

19 Och om han som helgade fältet överhuvudtaget skall återlösa det, då skall han lägga till en femtedel av din värderings penningssumma till det, och det skall garanteras åt honom.

20 Och ifall han inte skall återlösa fältet, eller ifall han har sålt fältet åt en annan man, *då* skall det inte återlösas något mer.

21 Men fältet, när det frånträds på jubileet, *då* skall *det* vara heligt åt HERREN, liksom ett tillägnat fält; dess egendom skall vara prästens.

22 Och om *en man* ska helga åt HERREN ett fält som han har köpt, som inte *hör* till hans *arvsbesittnings* fält;

23 Då skall prästen räkna ut åt honom din värderings värde, *ända* till jubileumsåret: och han skall erlagga din värdering på den dagen, *såsom* ett heligt ting åt HERREN.

24 På jubileumsåret skall fältet återgå till honom från vilken det köptes, *ja* till honom som landets egendom *hörde* till.

25 Och alla dina värderingar skall vara enligt helgedomens sikelvikt: sikeln skall utgöras av tjugo gerah.

26 Men djurens förstling, som skulle vara HERRENS förstling, den skall ingen man helga; vare sig *det är* en oxe, eller ett får: den *är* HERRENS.

27 Och om *det består* av ett orent djur, då skall han återlösa *det* enligt din värdering, och skall lägga till en femtedel av det därtill: eller om det inte blir återlöst, då skall det säljas enligt din värdering.

28 Dock skall inget tillägnat ting, som en man skall tillägna åt HERREN utav allt som han har, *både* utav människa och djur, och utav hans egendoms fält, säljas eller återlösas: varje tillägnat ting *är* högheligt för HERREN.

29 Ingen vigd, som skall vigas av män, skall återlösas; *utan* skall sannerligen dödas.

30 Och allt tionde i landet, *vare sig* av landets säd, *eller* av trädets frukt, *är* HERRENS: *det är* heligt åt HERREN.

31 Och ifall en man överhuvudtaget skall återlösa *något* av hans tionden, *då* skall han lägga till en femtedel av det därtill.

32 Och angående tiondet av hjorden, eller av flocken, *ja* av vadhelst som passerar under staven, skall tiondet

vara heligt åt HERREN.

33 Han skall inte undersöka huruvida det är gott eller dåligt, inte heller skall han byta ut det: och om han överhuvudtaget ska byta ut det, *då* skall både det och utbytesdjuret vara heligt; det skall inte återlösas.

34 Dessa *är* de bud, vilka HERREN befalldes Mose åt Israels barn på Sinai berg.